

שודדים במסכה של עגונה

נספח לספר 'שואה בהסכמה'
שנת השמיטה תשפ"ב

שודדים במסכה של עגונה

שני סיפורים מהתקופה האחרונה:

- א. מפלצות רשע
- ב. טרור חובק עולם

נספח לספר 'שואה בהסכמה' -
שנת השמיטה תשפ"ב

האם מותר לדבר לשון הרע לתועלת על דיינים ברבנות?

תשובה: גדולי הדורות מחו ונידו את פורצי הגדר בעשיית גיטין פסולים, גם אם הוחזקו לתלמידי חכמים וצדיקים. **כי אין עצה ואין תבונה נגד ה'.** בפרט במכשולים חמורים שנגרמים מגיטין פסולים. **כן נהגו למעשה:** שו"ת רבי סעדיה גאון (סי' ד'), שו"ת הגאונים (שערי צדק ח"ג ש"ב, ט'), בשו"ת הרד"ך (בית ז'). והגאון רבי חיים עוזר בעל אחיעזר (באגרותיו שפ"ט). והצטרפו למכתבו מרנן 'החפץ חיים' ו'האמרי אמת' מגור.

גדולי ישראל פרסמו ברבים פסק הלכה עם שמות של רבנים ידועים שעשו

גיטין שלא כדין – כדי להפריש את הציבור מאיסורים חמורים, וכן כדי

לגרום לחוטא לתקן מעשיו (ראה ספר חפץ חיים לשוה"ר כלל ו' סעי' ב).

וכתב החפץ חיים (רכילות כלל ט' בבמ"ח סק"ט, ובעשין אות ב' וכן בלשוה"ר כלל י' סעיף א, ד) שיכול לספר כדי לעזור לנפגע ולגנות המעשים הרעים בעיני הבריות.

והדגיש הח"ח שאין זה רק רשות בלבד, אלא יש **חובה לפרסם** מדין 'לא תעמוד על דם רעך' (רכילות, שם). ומצות עשה של 'ואהבת לרעך כמוך' (לשוה"ר כלל ו' בבמ"ח סק"ט. וראה עוד הל' לשוה"ר כלל ז' בבמ"ח סק"ח לעניין 'סאני שומעניה').

יהודי יקר!!

שעורויי גיטי הכזב שנעשים בבתי הדין הרבניים בארה"ק ובמספר בתי דין מופקרים בחו"ל - מהווה סכנה עצומה לכולנו! לעתיד היוחסין של כל הדורות הבאים! מי ערב לכך שצאצאי אחד מאתנו לא ינשא עם פסולי חיתון של הרבנות! וכן מי ערב שחלילה לא יפול אחד מצאצאיו לשערי הרבנות, ויהרסו לו את ביתו וכל חייו!

גדולי ישראל מזהירים שכל 'גרושות הרבנות' לא יצאו מחזקת 'אשת איש'

בלא קבלת גט שני ע"י בית דין כשר

המעוניינים לקבל באופן אוטומטי ומיידי בדוא"ל את הספרים: 'משפטי ישראל' ו'שואה בהסכמה' ואת הקונטרסים: 'גיטי הכזב', 'דייני הכזב' - ישלחו מייל לכתובת: PDF@SENDERFAST.ORG

לאחר מכן יש לכתוב במייל רק בשורה של הנושא את 4 ספרות המצו"ב:

(א) לספר 'משפטי ישראל' - לכתוב בשורה של הנושא: 5013

(ב) לקונטרסים 'גיטי הכזב' ו'דייני הכזב' - לכתוב בשורה של הנושא: 5026.

(ג) לספר 'שואה בהסכמה' - לכתוב בשורה של הנושא: 1030. ל'נספח שואה בהסכמה' - 5074.

(מלבד 4 ספרות הנ"ל אין לכתוב כלום! את חובת המייל יש להשאיר ריק)

במידה ותוך 10 דקות לא התקבל המבוקש - יש לבדוק בתיקיית דואר ספאם.

במקרה שלא קיבלתם כלל את המבוקש עקב תקלה במערכת - רצוי להודיע זאת באימייל המובא למטה.

יו"ל ע"י ועדת רבנים ודיינים מהמרכז לשמירת היחוס היהודי

ניתן גם לשלוח תגובות וחומר בנושא

באימייל:

3210072@gmail.com

ומובטח לו חסיון מלא

מופץ חנם לזיכוי הרבים

תוכן העניינים

שודדים במסכה של עגונה

סיפור ראשון - מפלצות רשע.....ה

- א. במקום המשפט - שם הרשע!.....ה
- ב. דייני הרבנות נותנים לאשה את כל שגעונותיה.....ז
- ג. לא עגונה - אלא נקמנית המתעללת בזקנים.....ח
- ד. בלא שום ראיות - עוצרים אב זקן וחולה.....ט
- ה. ברבנות ובנצרות - 'המטרה מקדשת את האמצעים'.....ט
- ו. שופכים דם כדי להפגין שליטה.....י
- ז. עדות שקר בראיון פומבי בעיתון.....יב
- ח. שקרנים עליך ישראל - בבית הדין הגדול.....יג
- ט. רבנים ואדמו"רים חשובים מפרסמים את דעתם הנחרצת.....יד
- י. מי השולט על דייני הרבנות.....טו
- יא. דייני סדום ועמורה קטנים עליהם.....טז
- יב. התלמידים ברבנות עולים על רבותיהם בבג"ץ.....יז

סיפור שני - טרור חובק עולם.....יט

- א. סיפור מדמם.....יט
- ב. מה עדיף בעל או כסף?!.....כ
- ג. דיונים מכורים מראש.....כא
- ד. סנקציות ופרסומי השמצות בעולם כולו.....כג
- ה. זעקות חרישיות של האב שנותק מבתו ונכדיו.....כה
- ו. כל הפוסל במומו פוסל.....כו
- ז. גזל מהבעל של מליוני דולרים.....כח
- ח. דיינים אכזריים זורקים שמונה ילדים לרחוב.....כח
- ט. אכזריות נגד ההלכה.....כט
- י. זרועות התמנון של הרה"ר דוד לאו.....לא
- יא. ענה כסיל כאיוולתו פן יהיה חכם בעיניו.....לב
- יב. השקר הגדול - 'אגף העגונות' בבתי הדין הרבניים.....לד
- יג. שותפים לפשע - חלק מרבני הקהילות בעולם.....לו
- יד. עקירת התורה וההלכה שעשו דייני הרבנות להרמן פריד.....לח

מפלצות רשע

א. במקום המשפט - שם הרשע!

הסיפור המטלטל על התעללות דייני הרבנות ובראשם ש. שטסמן באב הזקן והחולה הרב י.ה. שליט"א שפורסם כבר בקונטרס 'דייני הכזב' עלתה דרגה! הגם שעלו על שולחנו עשרות ספורים חדשים ומזעזעים שניתן לפרסמם, בחרנו בסיפור הנורא שלפננו, כי אין לו תקדים אפילו בבתי משפט של גויים.

אם עד היום חשבנו שיש בין דייני הרבנות גם מעט אנשים מפוכחים שיודעים להעמיד את עמיתיהם על מקומם ולדרוש מהם התנהגות אנושית. בסיפור זה התברר בצורה חד משמעית! דייני הרבנות הם חבורת 'משתפי פעולה אכזריים' המחפים איש על רעהו, יד רוחצת יד! מחפים אחד על השני - אפילו נגד ההיגיון.

כל ילד יודע את ציווי התורה "לא יומתו אבות על בנים" (דברים כד, טז!) אפילו אומות העולם הנבערים מדעת מבינים ומקיימים בחוקיהם את הכלל הפשוט הזה. אב לא יומת בעוון בנו. ורק כאן בארץ הקודש דייני הרבנות פשטו את הרגל לגמרי! הזויים! לא שפויים! מוכנים לרצוח בדם קר אב זקן וחולה מאד שכל חטאו ופשעו הוא שאחד מבניו שגר בעיר ניו-יורק מוכן לגרש את אשתו - אלא שהתנה זאת בכך שיתנו לו לראות את ילדיו. דייני הרבנות עומדים לצד האשה ולצד היועצת שלה דבורה בריסק מארגון הפשע 'יד לאשה' שאינה מאפשרת לאב לראות ולדבר עם ילדיו, ובכל זאת דורשת מהבעל גט מיד. לשם השגת מטרה זו לקחו בשבי את אביו החולה של הבעל שהגיע לביקור קצר בארץ ישראל.

JIM/dmp
Encls.
העמק: ע"ד אסנת שרון (כאמצעות אימייל)

בפעם האחרונה הורדם והונשם במשך למעלה משבועיים. מלבד זאת הוא חולה במחלת ריאות כרונית קשה, שהפכה אותו לכמעט סיעודי ושעות רבות ביום אינו מסוגל כלל לדבר. כיום בתקופת מגיפת הקורונה הוא בסכנת חיים ממש. רופאיו האישיים בחו"ל המכירים היטב את מחלותיו ודרכי הטיפול בהם מתחננים לדייני הרבנות האכזריים לשחרר את האב החולה והזקן לחו"ל. אולם, כאמור, הדיין שטסמן ושאר הדיינים משתפי פעולות הרצח לעגו לאב הזקן וצחקו לו בפנים... ואמרו לו: לא נורא... מקסימום תמות.

כל התיאור הזה נשמע הזוי! אבל הוא אמת לאמיתה! והוא נכתב על ספר למען ידעו דור אחרון לנדות ולהחרים את דייני הרבנות האכזריים הללו, להוקיעם ולסלקם מכלל ישראל! הם אכזריים לא פחות מגויים רצחנים ביותר. המסכה המדומה שהם עוטים על עצמם כאנשים תורניים ואנושיים לא תחזיק זמן רב. עוד יצא קלונם בעולם כולו, כהבטחת חז"ל באבות: 'כל העושה עבירה בסתר נפרעים ממנו בגלוי'.

ב. דייני הרבנות נותנים לאשה את כל שגעונותיה

אולם נעצור לרגע את הסיפור של האב הזקן והסיעודי 'בן הערובה' של הרבנות. ונעמוד על נקודה אחת מהזוית של הבן - הבעל. האם באמת מגיע לו הכינוי 'מעגן'?

שני בני הזוג ושני ילדיהם הם אזרחי ארצות הברית. אשת הבן באה לפני כעשר שנים לארץ ישראל לביקור אצל הוריה הגרים בשוב קדומים בשומרון, והחליטה להישאר בארץ. בערמה חטפה את ילדיו שהם אזרחים אמריקאים. וכבר מעל עשר שנים מתעקשת האשה שלא לתת לבעלה שום אפשרות לפגוש את שני ילדיו או לדבר עמם.

דייני הרבנות ראו שאינם מצליחים לשכנע את הבעל ח. ה. לוותר על דרישתו המינימאלית להיפגש עם ילדיו תמורת מתן גט. וראו את עקשנותה הבלתי נתפסת של האשה ד.ה. שלא מאפשרת לבעלה לראות או לדבר עם ילדיו במשך שנים רבות, ובכך נמנעה מהאב כל מערכת יחסים עם בנו ובתו, והמצב הגיע לניתוק מוחלט. **ובכן מה לדעתכם החליטו דייני הרבנות? כמובן התשובה כתובה על הקיר מראש! הם נעמדו לצד ארגון הנשים 'יד לאשה' והחליטו לתת לאשה את כל שגעונותיה! ואילו את בקשתו ההגיונית של הבעל דחו בשתי ידיים. ואז הגיע הפסק ההזוי לחייב את הבעל בגט כפוי! ועל האשה הכריזו כעגונה ומסכנה!.**

עורכת הדין של הבעל (ג'קלין איי מאייר ממשרד הדג'סון רוס עו"ד) שלחה כבר לפני כארבע שנים אין ספור הצעות ומכתבים לעורכי הדין של האשה. **בכל המכתבים ששלחה נכתב באופן ברור שהאשה תקבל גט מיד אחרי שיאפשרו לבעל לראות את בנו ובתו.** אולם האשה בעקשנותה ואכזריותה לא היתה מוכנה לקבל אף אחת מההצעות, למרות הזמן הרב והאנרגיה שהושקעו

בדבר, כולל בטחונות של מאה ועשרים אלף דולר שהבעל היה מוכן להפקיד בנאמנות להבטחת חלקו בהסכם (מצו"ב בעמוד הקודם צילום מכתב עו"ד הבעל המאשרת את כל הנתונים הנ"ל).

ג. לא עגונה - אלא נקמנית המתעללת בזקנים

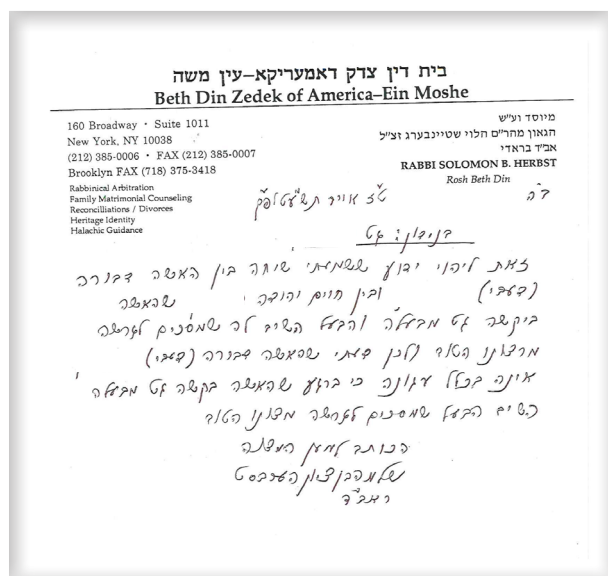
מעל עשרה רבנים ואישי ציבור מפורסמים נסעו להיפגש ולדבר עם הבעל ועם האשה, עם קרוביה ומייצגיה. מאמצים כבירים הושקעו בכדי להגיע לפתרון הבעיה ולמציאת פשרה כל שהיא שהבעל יוכל להיפגש עם ילדיו והאשה תקבל גט. אך - כל המתעסקים בנושא נתקלו בקיר אטום של האשה ומייצגיה ד. בריסק מארגון 'יד לאשה' - אשר עומדים מאחורי האשה ומחזקים

אותה לא לוותר מאומה מדרישותיה ולהמשיך למנוע מהאב לדבר ולהפגש עם ילדיו. (מצו"ב מכתב הגר"ד גרוסמן שליט"א).

והנה דייני הרבנות במקום להעמיד את האשה על מקומה ולומר לה בצורה ברורה שגם לפי הוראות הרבנות היא לא נחשבת לעגונה כלל. זאת מאחר ובעלה חי וקיים ומקומו ידוע, והוא עומד בקשר ישיר ורציף עם מיצגיה, ודרישתו לראות ולדבר עם ילדיו כתנאי למתן הגט היא לגיטימית, מינימאלית ומעוגנת על פי כל חוק וצדק אנושי, וכמובן מחויבת גם ע"פ ההלכה. א"כ מי שמחולל כאן את כל האכזריות והכאב - זו דווקא האשה העקשנית ויועציה, אשר בדרישתה המקוממת מעגנת את עצמה, ומביאה על עצמה את כבלי העגירות... אולם אמת פשוטה וברורה זו, לא ברורה כלל למקבלי 'שוחד המשכורות' בבתי הדין הרבניים (מצו"ב בעמוד

הבא מכתב הגרש"ב"צ הערבסט המעיד על הדברים הנ"ל).

Rabbi Yitzchak David Grossman Chief Rabbi of Migdal Ha'emek Member, Chief Rabbinate Council Dean, Migdal Ohr Institutions	חבר יצחק דוד גרוסמן רב העיר מגדל העמק חבר מועצת הרבנות הראשית נשיא מוסדות מגדל אור
18.12.16	לכבוד
בית המשפט העליון היושב לדין בבית משפט גבוה לצדק בירושלים	
הנדון: חיים יהודה הופמן	
הריני לאשר בזה שלפי בקשת אביו של הנער ר' נפגשתי עם הנ"ל והשקעתי כוחות עצומים להשפיע עליו שייתן גט לאשתו, לצערי הרב ללא הצלחה. הבן מתנה את התהליך כתנאי שהילדים יתקשרו אליו והיו בקשר, האב ביקש ממני מאד מאד לעשות כל מאמץ כעניין וכך עשיתי.	
לפי דברי הבן לא אכפת לו שהאבא ישאיר בארץ גם 150 שנה, והוא טוען שהאבא, האחים והאחיות ניתקו אותו קשר בגלל שהוא מסרב לתת גט, אינם מוכנים שישתתף בשמחתם וישרויה איתם בקשר. עם כל זה הוא מתעקש לא לתת גט עד שיסותרו אותו בדברים שהוא רוצה.	
הסברתי לו את גדול הנזק שהוא עושה לעצמו, להורים ולמשפחה, אך עם כל זה עומד על דעתו שדבר ראשון הוא רוצה שחילוקים יהיו אתו בקשר, ורק אז מוכן לשמתי על התנאים.	
אני כותב מכתב זה לפי בקשה ידיו של אביו, מר יהודה שכטר, שהצטרף גם בשם האב לעשות כל מאמץ, להשפיע עליו לתת גט.	
חז"ל אומרים: "כי האדם יראה לעינים והאלוקים יראה ללב", עד כמה שנראה לי האב באמת עושה כל מאמץ שהבן ייתן גט.	
הכותב מיתון אהבת ישראל	
חבר יצחק דוד גרוסמן רבה של מגדל העמק	
	
<i>Yitzhak David Grossman</i>	
P.O.B. 345 Migdal Ha'emek ISRAEL 23028	טל: 073-2227070 פקס: 04-6546847
mo.grossman@gmail.com www.migdal-ohr.com	

ד. בלא שום ראיות - עוצרים אב זקן וחולה

נחזור להמשך תיאור ההתעללות באב הזקן.

הנה קרה הלא יאומן! לתדהמת כל בר דעת, בלא שיהיה ביד הדיינים הוכחה כלשהי המתקבלת על הדעת! בלא שיש בידם שום ראיה הכבילה בכל ערכאה שיפוטית בעולם. התנפלו דייני הרבנות על האב הזקן של הבעל שהגיע לביקור קצר בחצר האדמו"ר מערלוי בירושלים, ולקחוהו להיות בן

ערובה, עד למתן הגט ע"י בנו. אב זה שהינו כאמור, אזרח אמריקאי, יהודי מבוגר מאד וסיעודי, עם מחלות רקע רבות. נתקוהו דייני הרבנות מביתו, מילדיו ומנכדיו, ממשפחתו מרופאיו האישיים - והפכו אותו לקלף מיקוח ביד הרבנות! ומצד שני דאגו דייני הרבנות להצדיק את האשה, לעמוד לצידה, לקרא לה 'עגונה' ולאפשר לה לדרוש את כל זממה! - כולל התעללות באב הזקן והפיכתו לבן ערובה, עד שבנו יתן גט כפוי.

ה. ברבנות ובנצרות - 'המטרה מקדשת את האמצעים'

תופעה מרתיחה זו ממחישה את המהפכה המתחוללת בשנים האחרונות בבתי הדין הרבניים! הדיינים עומדים בכל מצב לצד ארגוני הנשים גם כאשר דרישותיהם הם היפך ההיגיון האנושי והיפך התורה ההלכה.

הסיפור שלפנינו הוא הוכחה מוחצת. דייני הרבנות התעקשו להכתיר את הבעל האומלל בתואר האהוב על ארגוני הנשים: "מעגן" שחייב גט בכפיה! על אף שלא שמעו ולא ראו אותו מעולם כשפסקו עליו כפיה - דבר המנוגד לתורה וההלכה באופן מוחלט לדון אדם שלא בפניו! אז מדוע דייני הרבנות עשו זאת? הרי אפילו אם היה איזה אמת בדמיונות דייני הרבנות. וטענות הבעל לא היו מוצדקות. הרי הבעל גר בחו"ל! ואסור להם ע"פ הלכה לדון אדם שלא בפניו, בלי לשמוע אותו כלל? וק"ו שאסור לכפותו שלא בפניו לגט! זה עוון

1. ראה בשו"ת מהר"ם שיק (חלק ח"מ ס"ב) שאם בי"ד דנים את האדם שלא בפניו דיניהם בטלים, כי זה לעיכובא לדון דוקא בפניו. והו"ד להלכה בספר דברי גאונים (כלל לא אות מח).

פלילי! וכן פסק מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל (קובץ תשובות ח"א סי' קפא) **שבכפיית גט לכל הדעות הפסק חייב להיות בפני הבעל!** ודיין שיפסוק שלא בפניו הפסק בטל וכפייתו אסורה והאשה נשארת אשת איש. אז מדוע דייני הרבנות מתעלמים מפסק של הדיין המפורסם ביותר שישב בבתי הדין הרבניים?!

ואפילו לפי דמיונותיהם שהיה מקום לחייב את הבעל לגט, מהיכן התעוזה ועזות הפנים לתפוס את אביו הזקן כבן ערובה על פשעי בנו? מהיכן התעוזה להעניש אב הזקן על כך שלשיטתם לא מקיים חובה מוסרית להשפיע על בנו. **הרי אין אדם נתפס על חברו**². ובפרט כאן שכל בר דעת יודע שבן בוגר מעל גיל ארבעים - כבר עבר הרבה בחייו ואינו תלוי בדעת אביו, אז באיזה זכות מענישים את האב? היש מעשה ברברי אכזרי יותר מזה?!

התשובה ברורה: דייני הרבנות שינו את פניהם! החליפו את עורם! **היום דייני הרבנות לא מחוייבים לתורה וההלכה! הם מחוייבים רק לחוקי מדינת ישראל החילונית ולארגוני הנשים המפקחים על כל הפסקים שלהם - שיהיו לטובת הנשים.**

אצל דייני הרבנות בדורנו המטרה מקדשת את האמצעים! כפי שבדת הנוצרית המטרה מקדשת את האמצעים! הנוצרים שפכו את דמם של רבבות יהודים חפים מפשע בשביל לאלצם להתנצר. בדרך דומה מתנהגים בשנים האחרונות דייני הרבנות. הם שופכים דם של יהודי זקן וחולה במטרה למצוא חן בעיני ארגוני הנשים כמו ד. בריסק מארגון יד לאשה.

ו. שופכים דם כדי להפגין שליטה

לאחרונה נדהמנו לראות כיצד הנהלת בתי הדין הרבניים חושפים בעצמם את השקר והתרמית ומפרסמים זאת מעל גבי עיתון סוף שבוע פופולארי³ במדינת ישראל.

דייני הרבנות לקחו את הסיפור של בן הערובה הזקן והחולה ופרסמוהו בהתרברבות כדי למנף את עצמם בעיני ארגוני הנשים! כדי להפגין את כוחם בעיני העולם ולהצדיק את קיומם. בלי כחל ושרק! שחור על גבי לבן. שומו שמים בושה וחרפה!!

במה דברים אמורים: **מר א. מימון 'ראש אגף העגונות ברבנות הראשית' פרסם ראיון אישי ארוך ומפורט ביותר. באמצע הראיון משתמש מימון בסיפור הזה ממש של האב הזקן והחולה - כדי להתפאר ולהתרברב מעל גבי העיתונות שמחלקת העגונות ברבנות עושים גם דברים**

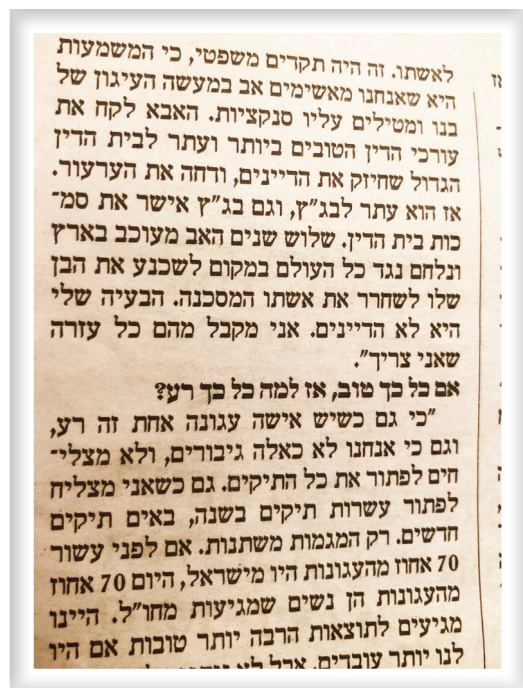
2. עיין קונטרס דייני הכזב (שערי ההלכה פרק ד) **שהכרעת הראשונים והאחרונים כריב"ש ש'אין אדם נתפס על חברו'.** וע"כ **אסור לתפוס אב על שבנו מעגן.** וק"ו במקרה דנן שהוכח שאין לאב השפעה פעילה על בנו שגם התשב"ץ מודה **בזה שהדבר אסור מדינא** וגם מהווה כפיה הפוסלת את הגט.

3. הראיון המלא התפרסם בעיתון ידיעות אחרונות, 7 ימים מתאריך: 13.12.19

הזויים ומטורפים למען הראות כוחם ומאמצם להציל את 'העגונות' השקריות שלהם.

הכתבה התדמיתית של ראש אגף העגונות א. מימון מלווה בפוסטרים שלו. (מצו"ב צילום מהעיתון החילוני בו התראיין והצטלם א. מימון בגאווה). מרוב התלהבותו על הבמה המכובדת לה זכה המתפרסת על מספר עמודים הוא הצטלם מכל הזויות האפשריות. הרבה צבע נשפך שם! אבל הכל שם מסולף, מעוות, חד צדדי, מגמתי, מתעלם לגמרי מהסחיטה הכספית שאותם נשים סוחטות מבעליהן! מגזלת הילדים מהבעלים. יש שם התעלמות מוחלטת ממציצת הדם ושחיתת בן הזוג שהיה שנים רבות מסור ונאמן.

והנה צדה עינינו כמה קטעים מרכזיים. מימון מספר בלשון זו: "טיפלנו בבני זוג... בשלב מסוים האבא של הבעל הגיע לארץ, ובית הדין החליט לזמן אותו לדיון. הוא לא שיתף פעולה והדיינים הורו למשטרה לעכב אותו בארץ עד שישכנע את הבן שלו לתת גט לאשתו!". זה היה תקדים משפטי! כי המשמעות היא שאנחנו מאשימים אב במעשה העיגון של בנו, ומטילים עליו סנקציות. האבא לקח את עורכי הדין הטובים ביותר ועתר לבית הדין הגדול שחזק את הדיינים ודחה את הערעור. אז הוא (האב הזקן) עתר לבג"ץ, וגם בג"ץ אישר את סמכות בית הדין. שלוש שנים האב מעוכב בארץ ונלחם נגד כל העולם, במקום לשכנע את הבן שלו לשחרר את אשתו המסכנה". עד כאן מראיונו של א. מימון, (מצו"ב צילום מהעיתון בו מתגאה מימון בשיתוף הפעולה המלא של כל רשויות החוק בהתעללות באב הזקן).

א. מימון מתפאר בהתעללות עדמוות באב זקן בגלל שלא הצליח לשכנע את בנו לתת גט

העוול זועק לשמים! אדון מימון שרוצה להתפאר ולהתגדל בעייני ארגוני הנשים לא שם לב שהוא על הדרך רוצח! **לוקח בשבי אב זקן שגר בחו"ל ונצרך לטיפול רפואי בחו"ל, ומכריח אותו להיות הפסיכולוג המשכנע של בנו לתת גט.**

מר מימון היקר: לך אתה תשכנע את הבן לתת גט! לך אתה ותשמע מהבן שרוצה לתת גט מרצונו הטוב, ורק מבקש הסדרי ראייה עם הילדים!!! **תן לו הסדרי ראייה - ויהיה לך גט! אדון מימון למה ראית להעדיף את דמה של האשה העקשנית והאכזרית יותר מדמו של האב הזקן?! מה ראית לחייב את האב לעשות דבר שהוא לא מסוגל ולא יכול לעשות לעולם...**

אתה שמעת שהבן פרש מדרך אביו, הבן לא דתי ואין לאב החרדי השפעה עליו כלל! ראית שרבנים ועסקנים חשובים דברו עם הבן, והוא מתעקש לראות את הילדים כתנאי לגט.

מר גמליאל השליח שלך מאגף העגונות דיבר עם הבן ושמע את הדברים הללו ממנו באופן אישי! גם אם היום תתקשר לבן הוא יחזור בפניך על אותה בקשה יחידה ומינימאלית, **אז מדוע אתה מעדיף להשתמש בכוחניות ולהתעלל עד מוות באב הזקן, במקום לצוות לאם שתסכים להסדרי ראייה.**

ידע הציבור היקר, שאין לא. מימון ראש אגף ה'עגונות' המדומות תשובה לשאלות בסיסיות אלו! האמת הזועקת היא כמו שכתבנו בתחילת המאמר: אין כאן לא תורה ולא הלכה! ולא צדק ולא משפט! אלא דבר אחד יש כאן - דייני הרבנות ובראשם שטסמן - התלבשו על אב זקן כדי להפגין שרירים בעיני כולם ולהתרברב בפני ארגוני הנשים שמגיע להם משכורת מנופחת! מגיע להם העלאה בדרגה - כי הם עושים הכל למען "העגונות" המזויפות והם המובילים את המהפך של השלטת ארגוני הנשים על בתי הדין הרבניים.

ז. עדות שקר בראיון פומבי בעיתון

מר מימון לא רק שלא טרח לכתוב בעיתון על פי איזה חוק מטיל על האב החלש והזקן את האחריות והתפקיד לשכנע את בנו הסורר לתת גט? לא רק שלא טרח לכתוב היכן מצא מקור לרשעות כזו - לחייב אבא לשכנע את בנו בן הארבעים, ולתת לו עונש מוות אם לא הצליח במשימה?

אלא אדון מימון עוד משקר במצח נחושה ומעיד בראיון פומבי דברי שקר וכזב שכביכול הבן חטף את הילדים ולקח אותם עימו לחו"ל. הרי אתה יודע שזה שקר גס! אתה יודע שהמציאות היתה הפוכה! הילדים הגיעו לארץ במסווה של ביקור אצל הוריה, והאשה היא זו שחטפה אותם מהבעל והשאירה אותם בארץ. אתה יודע שהבעל רוצה לתת גט מרצונו והמעכב הוא

התעקשות האשה שלא לאפשר לו לדבר ולראות את ילדיו. אז למה אתה משקר בלי בושה בראיון לעיתונות?! (מצו"ב צילום דברי השקר של א. מימון בעיתון שהבעל חטף את הילדים לחו"ל).

אליהו מימון ראש אגף העגונות, הסיבה לכל שקריך ברורה וידועה: **כי אתה יודע שמבחינה ציבורית אף אחד בעולם לא יצדיק את ההתעללות המטורפת שלך באב זקן, כאשר הילדים נשארו אצל האמא! וכל מה שהבעל מבקש זה רק הסדרי ראייה!?**

לכן שיקרת וסילפת את העובדות שכביכול האב חטף את ילדי האשה העגונה!! בשביל להצדיק את המשך המאסר והרצח של האב הזקן!

מלבד זאת, הרי ביהדות לא תמצא מקור להתעללות שכזו, וקרוב לוודאי שגם בנצרות ובאיסלם לא תמצא. רק בעורפי הראשים של 'מרצחי דאעש' ישנם יצורים אכזריים כאלו!

כך אתם "דייני העגונות" במקום להאשים ולהעניש את עצמכם שלא הצלחתם בתפקידכם לשכנע את הבעל והאשה להגיע להסדר. במקום זה אתם מסתערים בכוחניות וברצחנות על אב זקן, סוגרים עליו, מסכנים את חייו, ומטילים עליו אחריות לשכנע את בנו "הסורר" שבסך הכל מבקש דברים הגיוניים.

ח. שקרנים עליך ישראל - בבית הדין הגדול

גם דייני בית הדין הרבני הגדול לא טמנו ידם בצלחת, ושתפו פעולה בהשמצות הבעל והשחרת פניו מבחינה ציבורית ותדמיתית כדי להביא לכך שלא ישתנה פסק ביה"ד האזורי. בתאריך ט' שבט תש"פ כותבים בית הדין הרבני הגדול בירושלים פסק דין שמטרתו להמשיך את מעצר האב הזקן בארץ ולאסור את חזרתו לביתו בחו"ל, ולהמשיך את חיוב הקנס הרצחני שהוטל על האב הזקן.

כבר בתחילת פסק הדין משחירים הדיינים את הבעל בסיפורים שלא היו ולא נבראו, שכביכול מיד לאחר שהאשה לקתה באירוע מוחי, הבעל נטש את אשתו ושתי ילדיו בעירום ובחוסר כל וחזר לעסקיו בחו"ל.

אבל האמת טופחת על פניהם! שכן הבעל היה בחו"ל בעת האירוע והוא כלל לא נטש את אשתו וילדיו. ההיפך הוא הנכון, הבעל הגיע מיד לארץ ושילם מכספו את כל ההוצאות הרפואיות האדירות שהוטלו על אשתו בגלל שהיתה אזרחית חו"ל ולא היה לה ביטוח רפואי מסודר בארץ. בעלה שילם מכספו הפרטי את כל ההוצאות הרפואיות שלה עד לגמר השיקום שלה בבית לוינשטיין. (ראה מסמכים ועדויות לכך בקונטרס דייני הכזב עמוד לד).

מלבד זאת דברי ביה"ד הגדול סותרים את דברי א. מימון שהוזכרו בקטע הקודם. (מצו"ב בתחילת העמוד הבא צילום 'פסק הדין' של בית הדין הגדול אשר מכחיש את דברי א. מימון, וכנזכר לעיל שגם תיאור העובדות של הדיינים בגדול הוא שקר גדול).

ט. רבנים ואדמורי"ם חשובים מפרסמים את דעתם הנחרצת

כאמור א. מימון גילה בראיון לעיתונות את פרצופם האמיתי של דייני הרבנות וכותב שאין לו שום בעיה לבצע כל פעולה העולה על רוחו! גם פעולה פסולה ואסורה – העיקר להשיג את המטרה הנכספת לקבל גט (גט שע"פ הלכה שווה פחות מנייר טישו

- כי גט בכפיה בטל מהתורה).

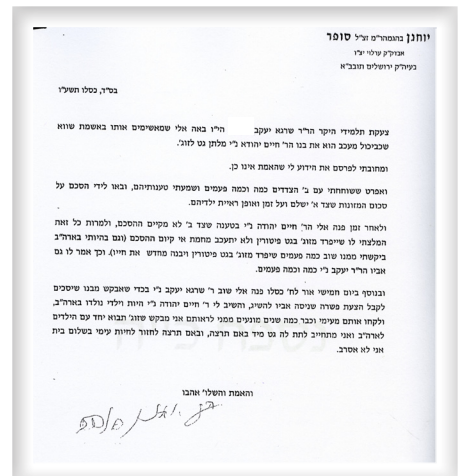
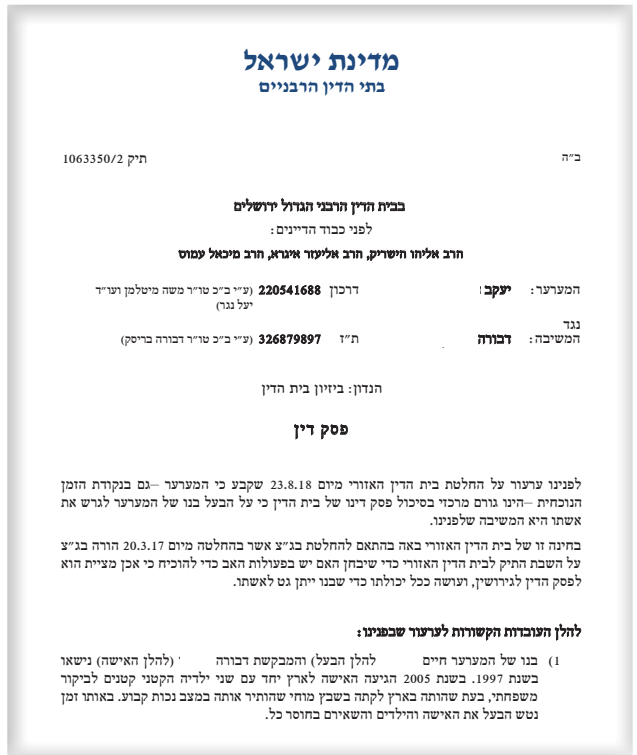
העובדה שכל ערעורי האב הזקן עלו בתוהו, למרות שהוכיח בעשרות ראיות שאין לו שום קשר לעיגון כביכול של הבן, ואין לו שום השפעה על הבן מוכיחה שהמטרה סומנה מראש! הדיינים מוכרים נשמתם בשביל עגונות אכזריות ומזויפות! ומוציאים פסק תקדימי חדש - לרצוח אב שלא מצליח להשפיע על בנו לתת גט.

חובה לציין שאין תקדים להשתדלות שכבר עשה האב הזקן על מנת לשכנע את בנו. אפילו רבנים ואדמורי"ם מפורסמים כאדמו"ר מערלוי זצ"ל נכנסו לעובי הקורה והעלו את מסקנתם בפני דייני הרבנות - שהתעלמו מכל העדויות הברורות בטיעונים שקריים והזויים.

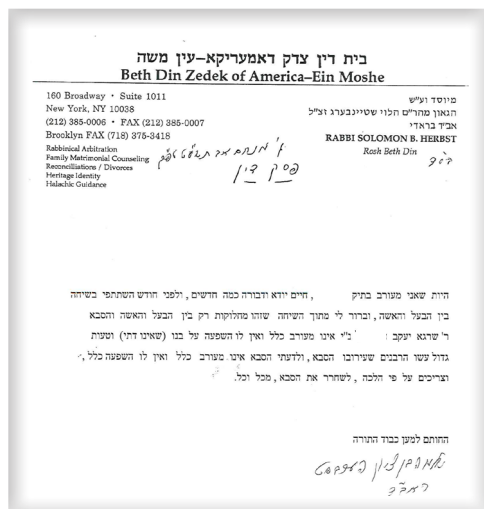
(מצו"ב מכתב האדמו"ר מערלוי זצוק"ל אשר מעיד על חפות האב)

הגרי"ד גרוסמן רבה של מגדל העמק נסע במיוחד לאמריקה, חקר ובדק ודבר עם הבן, והכריע שהאב הזקן לא יכול להשפיע כלל על בנו. ובקשתו של הבן להפגש עם ילדיו היא דרישה מינימאלית ומוצדקת, והאשה צריכה להבין ולהסכים שמותר לאבא לראות ולדבר עם ילדיו.

גם הדיין המפורסם הרב הערבסט מאמריקה שדבר עם הבעל והאשה הגיע למסקנה ברורה באין שום השפעה לאב על בנו. **וקבע שהאישה אינה עגונה כלל!** (מצו"ב בעמוד הבא מכתב שני של הגרש"צ הערבסט).

י. מי השולט על דייני הרבנות

עובדות אלו מוכיחות מעל לכל ספק שהדיינים ברבנות לא מחליטים ע"פ הנתונים והעובדות, אלא הם 'פוסקים' לפי מסלול קבוע ומוכתב מראש ע"י מדינת ישראל וארגוני נשים. והמבצע בפועל את כל ההפקרות הזו הוא אגף העגונות!!

בלא בושה ובלא צנזורה אומר א. מימון הנכבד בראיון אישי לעיתון, וז"ל:

"לא לכל הדיינים יש את אותה תפיסה הלכתית, ואת אותו רוחב הכתפיים, ועדיין, אני אישית לא נתקלתי בתיק שרציתי לעשות בו פעולות, ובית הדין אסר עלי מבחינה הלכתית"

בהמשך אומר א. מימון: "הבעיה שלי היא לא הדיינים, אני מקבל מהם כל עזרה שאני צריך" (ראה לעיל עמוד 70 צילום דברי א. מימון מהעיתון). הרי לנו עדות בעל דין שאם אדון מימון רוצה לבצע כפייה אגרסיבית נוראה, אז דייני הרבנות יצדיקו זאת הלכתית בהמצאות של טענות כזב שיעלו במוחם - העיקר לתת לאדון מימון את מבוקשו.

יתרה מזו, א. מימון מעיד באותו ראיון עיתונאי שבתיק של האב הזקן, היו הדיינים עוד יותר יצירתיים ממנו, ויצרו תקדים וקביעה משפטית חדשה שלא היתה בעולם מקודם. כוונתו לאב"ד שטסמן שהמציא יש מאין "פסק הלכתי" ברמה של ארגוני דאעש הרצחנים לחייב אב זקן לשכנע את בנו הגדול והסורר, ולקחתו כבן ערובה עד לביצוע הדבר. ואם לא יצליח, יחרץ גורלו לנצח חלילה.

כאמור התשובה להתנהגות מטורפת זו של דייני הרבנות היא שאב זקן זה נכחר להיות שער לעזאזל, בשר תותחים של דייני הרבנות להפגין את כוחם לעיני יהודי העולם - שהם שולטים בכח הזרוע על כולם!!

בסיפור רצחני זה התגלה שמימון והדיין שטסמן באזורי, שולטים על בית הדין הגדול! שולטים על הבג"ץ! כ-ו-ל-ם מאשרים את אשר יבקשו! גם כאשר מדובר במעשים מטורפים עם דם על הידיים.

אדון א. מימון מחדש לנו בראיונו חידוש נוסף. דייני הרבנות מינו את עצמם לאפוטרופסים של כל עם ישראל! ברוב גאוותם להיות אור לגויים וערכאה שיפוטית מעל כל שאר בתי הדין החרדיים. הם דאגו שיהיה חוק במדינת ישראל שבכוחם לטפל גם בגיטין ששני בני זוג

אזרחי חוץ אשר מגיעים לביקור לארץ ישראל, כדי להוציא עיכוב יציאה רק על הבעל, עד שיתן גט בעל כורחו.

דייני הרבנות כבר סיימו לחסל את כל הבעלים מעכבי הגיטין בארץ ישראל!, כעת הם כבר לא מסתפקים בטיפול בגיטין של ארץ ישראל. כעת הם 'דואגים' ומפגינים שליטה על כל היהודים בעולם. כיום שבעים אחוז מהטיפול של אגף העגונות ב'סרבני גט' כביכול - הוא של זוגות שגרים בחו"ל⁴.

יא. דייני סדום ועמורה קטנים עליהם

מסכת הייסורים והצער של האב הזקן לא הסתיימה במאסרו בארץ ובאיסור יציאתו לשוב לביתו ולחיק משפחתו בחו"ל.

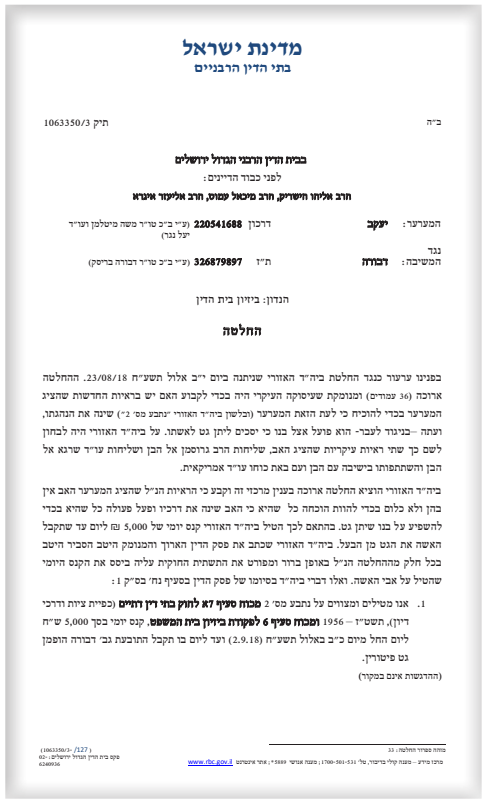
כעת תשמעו את שיא הרשעות שניתן להעלות על הדעת! בקריאת עובדה זו יבינו גם הספקניים ביותר שעדיין נותנים אמון כל-שהוא בדייני הרבנות! שהגיע הזמן להילחם חוקית בדייני שקר אלו, המייצגים כביכול את התורה.

כאמור, השנה דייני הרבנות פסקו להוסיף על האב הזקן עונש חמור על "עוון בנו". לא די שכבר קרוב לחמש שנים מונעים ממנו לחזור לביתו בחו"ל, עתה עוד מחייבים את האב לשלם קנס על כל יום שבנו לא נותן גט לאשתו. קנס בסך חמשת אלפים ש"ח לכל יום ויום!!!

פסק מטורף! אפילו ראש הממשלה לא מרוויח חמשת אלפים ₪ בכל יום... אז מה זה אמור להביע? מפלצות רשע...

והתמיהה מתעצמת שבעתיים, שהרי אפילו את הסרבן גט בעצמו (לא אביו) לא מחייבים דייני הרבנות בקנס של יותר מ 5000 ₪ על כל חודש. לגזל זה הם קוראים במרמה 'מזונות מעוכבת'. וכידוע גם על קנס חודשי זה חלקו רבים מחשובי דייני הרבנות מהדור הקודם ואסרו

4. עדותו של יו"ר אגף העגונות א. מימון בראיון לידעיות אחרונות מתאריך 13.12.19 ראה צילום עמוד נז, וז"ל: "אם לפני עשור שבעים אחוז מהעגונות היו מישראל. היום שבעים אחוז הן נשים שמגיעות מחו"ל".

זאת בכל תוקף ופסקו להלכה שזה גזל גמור - כמש"כ הגרי"ש אלישיב והגר"ע יוסף ועוד דיינים רבים (ראה מקורות בקונטרס דייני הכזב שערי ההלכה פרק יא).

אז כיצד העזו דיינים אלו להשתולל ולחייב את אביו של סרבן הגט, פי שלושים יותר ממה שמחייבים את סרבן הגט בעצמו! כיצד מסוגל יהודי שעמדו רגליו על הר סיני לחייב אדם זקן בכל יום ויום 5000 ₪ - הרי זה גזר דין מוות כפשוטו!!!, כי הדבר יביא לעיקול דירת המגורים בה הוא גר ולזריקתו לרחוב. במצב נוראי זה בוודאי ימנע ממנו האפשרות לטיפולים רפואיים פרטיים הנצרכים לו להצלת חייו.

היכן יש מקור לכזה קנס אפילו בחוקי הגויים האכזריים?! פסק מפלצתי זה מתאים רק למחבלי 'דאעש' הרצחניים.

אם עד היום הסתתרו דייני הרבנות תחת מסווה של פסקים הלכתיים. בפסקם האחרון הסירו את המסווה מעל פניהם! כי אין להם שום נימוקים הלכתיים לחייב קנס של 5000 ₪ ליום. ובכך הם הכריזו שהם מפלצות של רשעות.

דייני הרבנות נהפכו לשודדים עם פראק עניבה והמבורג. ולעלוקות מוצצות דם יהודי! דיינים אלו הפכו מעשים מתועבים של שפיכות דמים וגזל - "חוקי סדום רשמיים" הכתובים על ספרי בתי הדין הרבניים. (מצ"ב בעמוד הקודם צילום החלטת ביה"ד הגדול המאשר את השוד והרציחה שביצע ביה"ד האזורי)

יב. התלמידים ברבנות עולים על רבותיהם בבג"ץ

בית הדין האיזורי של שטסמן החל במבצע החיסול הראשון של האב הזקן לפני כחמש שנים (ראה קונטרס דייני הכזב עמודים לא - נד). בית הדין הרבני הגדול לערעורים בראשות הדיינים היישריק איגרא ועמוס נתנו גיבוי לחיסול של שטסמן. והבג"ץ של מדינת ישראל נתנה גיבוי לפשעים של בתי הדין הרבניים.

חובה להודיע לדורות הבאים שהממצאים של 'קנסות המוות' הם בתי הדין הרבניים ולא הבג"ץ. וזו לא פעם ראשונה שבתי הדין הרבניים מובילים את הקו של הרשעות, והבג"ץ רק נגרר אחריהם, (ראה דוגמא לעיל בתמונת מצב עדכנית סעיף 21).

מתברר שדייני בתי הדין הרבניים, תלמידיהם הנאמנים של בתי המשפט החילוניים, הם תלמידים העולים על רבותיהם ברשעות. גם הבג"ץ שמומחים לעיוות הדין וצדק סלקטיבי ופלפולים משפטיים הזויים - עדיין לא הגיעו לדרגת השחיתות של דייני הרבנות. הבג"ץ לא היה מעיז להוציא כזו החלטה לחייב אב של סרבן גט בקנס יומי של חמשת אלפים ₪. כי למרות כל פלפולי ההבל שלהם לא היו מוצאים הבג"ץ 'לקנסות המוות' הצדקה וכסות עיניים ציבוריות. אבל כאשר דייני בית הדין האיזורי ובית הדין הגדול, הוציאו את פסקם ההזוי, שמחו בבג"ץ לסמוך ידיהם על הני עכברא רשיעי.

— מן העיתונות —

המאמר דלהלן התפרסם באנגלית בעיתון washington examiner וכן התפרסם בקיצור בעיתון "ישראל היום" בתאריך: 28.10.18.
המאמר נכתב על ידי פרופסור אלן דרשוביץ, שהוא העו"ד המפורסם ביותר בארה"ב וגם פרופסור אמריטוס למשפט בבית הספר למשפטים ע"ש פילקס פרנקפורטר של אוניברסיטת הרווארד. הדברים נכתבו נגד פסיקתו המטורפת של אב"ד שלמה שטסמן.

האם ביה"ד הרבני מאשים אב בעוון בנו?

ראויה ככל שתהיה, אין להשיגה באמצעים בלתי חוקיים. לאחרונה אירע מקרה שבו צעירים יהודים אמריקנים פעלו באופן בלתי חוקי כדי להכריח בעל לתת גט. הם הטפו אותו, איימו עליו, ואף היכו אותו. הרשויות האמריקניות עצרו את הצעירים, שטענו להגנתם שניסו בסך הכל להשיג ממנה צודקת. ביהמ"ש האמריקאי דחה בצדק את טענותיהם, הרשיע אותם וגזר עליהם מאסר. ביה"ד הרבני בישראל פועל כמו הצעירים הללו, בכך שהוא מנסה להשיג גט בדרכים בלתי חוקיות. מה שביה"ד הרבני עשה אפילו חמור יותר במובנים מסוימים. בעוד שהצעירים רדפו אחר החומא עצמו שסירב לתת גט, ביה"ד הרבני מפעיל אימים פיזיים מסכני-חיים כנגד אדם מבוגר וחולת, שאין לו כל שליטה על התנהגותו בנו.

הסכמתי לעזור להשיג צדק עבור האב החטוף, בגלל שהוא אורח אמריקאי המוחזק בישראל באופן בלתי חוקי ונתון לסנקציות על ידי ביה"ד הרבני בניגוד לחוק. אנחנו מתכננים להביא מקרה זה של אי צדק לתשומת ליבן של הרשויות בארה"ב, מכיוון שבן הערובה הוא אורח אמריקאי ואינו אורח ישראל, שמונעים ממנו לממש את זכותו לחזור למדינתו לשם קבלת הטיפול הרפואי שלו. הרשויות האמריקניות בוודאי יתקשו להאמין שבעלת הברית הקרובה ביותר של אמריקה, ישראל, מאפשרת לביה"ד הרבני לפעול בצורה בלתי חוקית זו נגד אורח אמריקני. אך אלו העובדות, והן גלויות לכל.

אין אפשרות שהאבא יוכל לשכנע את בנו לתת את הגט וכי אין ראיות אמיתיות המוכיחות להיפך. באחרונה אושפו האב ביחידה לטיפול נמרץ בשל מחלה כרונית. הבן מנוכר מאביו ומתעלם לחלוטין ממצבו הרפואי של אביו ומכך שהוא בן ערובה בישראל. מטרת ביה"ד הרבני היא להשיג גט לענוה, ולא להעניש את חמיה לשעבר. אם ביה"ד הרבני לא יחזור בו מהחלטתו, המבוגר האמריקני עלול למות כמעט בוודאות, בעוד הבן ימשיך לסרב לתת גט.

לאף בית דין דתי לא צריכה להיות סמכות על אורח אמריקאי, גם אם במקרה הוא יהודי. דת צריכה להתבסס על שכנוע מוסרי, לא על כוח פיזי בחסות המדינה.

לא אנוח עד שיסתיים העוול הגס הזה של הטלת סנקציות בלתי מוגבלות על אורח אמריקני, והוא יהיה רשאי לחזור הביתה.

אורח אמריקני מבוגר שבריאותו רופפת מוחזק כבן ערובה על ידי בית דין רבני בישראל. מאיימים עליו במאסר אם ינסה לחזור לארה"ב, שם הוא צריך לקבל טיפול רפואי. האדם המבוגר הזה הוא אורח אמריקאי, ללא כל קשר לישראל – הוא לא אורח ישראלי או תושב ישראל.

מה פשעו? יש לו בן, שגר בארה"ב ושאינו בקשר עמו, והבן מסרב לתת גט לאשתו, שגרה בישראל. למרות שהראיות מלמדות שלאב חרדי אין כל השפעה על הבן הלא חרדי, ביה"ד הרבני בישראל, שאינו באמת בית משפט ראוי על פי כל סטנדרט של צדק, מחזיק את האב כקלף מיקוח כדי ללחוץ על הבן לתת גט לאשתו. כעת האב נקנס בסכום אסטרנומי של 5000 ש"ח ליום על ידי ביה"ד הרבני, עד שהבן יסכים לגירושין דתיים.

אם זה נשמע כמו משהו שיכול לקרות בביה"ד המוסלמי באיראן, זה גרוע באותו מידה במדינת ישראל, בה לביה"ד הרבני ניתנה סמכות חוקית לכפות את ההחלטות הדתיות שלהם על כל יהודי שדווקא בישראל. במקרה זה, החטוף הוא בכלל לא אמור להיות צד לחליכים המשפטיים שבין הבעל לבין האשה. מכיוון שהבן מוגן בארצות הברית, ולכן הוא אינו בר השגה לביה"ד הרבני, אז ההשפעה היחידה שיש לביה"ד הרבני על הבן הלא חרדי היא להחזיק את אביו כבן ערובה.

החזקתו של אורח אמריקני בישראל על ידי ביה"ד הרבני היא הפרה של החוק הישראלי, של ההלכה היהודית ושל עקרונות הומניטריים התקפים בכל האומות. ביהמ"ש העליון בישראל קבע שלקיות בני ערובה היא בלתי חוקית, גם כשביטחון המדינה מונח על הכף. במקרה המפורסם של אורחים לבנונים שהוחזקו בישראל כקלפי מיקוח ע"י הרשויות הישראליות, נשיא בית המשפט העליון דאז, אהרון ברק, פסק שאין כל בסיס בחוק הישראלי להתיר החזקת בני ערובה על מנת להשפיע על מעשיהם של אחרים. באותו אופן, ההלכה היהודית אוסרת להעניש אבות על חטאי בניהם, וגם החוק ההומניטרי הבסיסי מתייחס בספקנות רבה להטלת אחריות משפחתית על ידי החזקת האב כבן ערובה, כדי לאלץ את בנו לעשות דבר שהוא מסרב לו.

אך הדיונים בביה"ד הרבני, שהלקם נוקט פעולות עוד בטרם יבירר אם הן אכן חוקיות, החליטו להפר את כל העקרונות הללו במאמץ נואש להשיג גט לאישה ענוה. תהא המטרה

טרור חובק עולם

א. סיפור מדמם

בשנים האחרונות הציבור החרדי עוקב אחרי מלחמת עולם שמנהלת כל מערכת בתי הדין הרבניים בא"י: דיינים, מחלקת עגונות, שליחים בכל העולם, ובראשם הרב הראשי לישראל דוד לאו בכבודו ובעצמו. כולם נרתמים להילחם ביהודי אחד חסיד ויזניץ בשם הרשל פריד. הדיינים שולחים מכתבים לכל פינה על פני כדור הארץ עם הוראות כיצד למרר את חייו של 'המעגן הסרבן'. כולם במערכה אדירה עם הרבה כסף, ועם כל אופני הפרסום והמדיה. הם נעמדים על הרגליים בקול צעקה מול אדם אחד - שבסך הכל מבקש דבר אחד: שישמעו את תביעותיו הממוניות כדי להגיע להסדר ממון קודם הגט.

היה אפשר לחשוב, שאם מגייסים את הרב הראשי ואת כל צוותי הרבנות מ'אגף העגונות', לבטח מדובר בפרשיה קשה מאוד של בעל אכזרי שנעלם ועזב מתוך אכזריות אשה צעירה ענייה. אולם כל מי שקצת פותח את העיניים ובודק את הסיפור שלפנינו יראה שמדובר כאן במקרה הפוך לגמרי ממש!! בשנים האחרונות התברר ללא ספק שבית הדין הרבני לא עוזר לעגונות אמתיות! הוא עוזר לנשים שמעניין אותן כסף ונקמה! אותן נשים אינן מעוניינות בהסדר בשביל לקבל גט כשר, אלא הן מנצלות את הרבנות למנוע הסדר הוגן! ובחסות הדיינים ברבנות מתעלמות לגמרי מזכויותיהם הבסיסיות של הבעלים.

אחרי שתקראו את הסיפור הזה, תבינו שאין 'מחלקת עגונות'! תשכחו ממה שכותבים בעיתונים ובתשקורת שדייני הרבנות נרתמים למען העגונות המסכנות! מה שקורה בפועל זה שהם נרתמים למען נשים שאינן מאפשרות לבעל שום דרישה מינימאלית! הן רוצות להתאכזר לבעליהם שלא יהיה לו קשר עם ילדיו כלל! מתברר שכתבות התדמית של מחלקת העגונות שהם מביאים אור לחייהם של נשים עגונות, הם כסות עיניים לעושה הבעל, נישולו מכל זכויות מינימאליות ולהפכו לשק חבטות, מושפל, מושמץ ונרדף. כל זה למרות שאינו אשם בכך כלל.

האם דייני הרבנות מאמינים
שבצורה כזו שמביאים את הבעל
לקצה הסבל והתסכול, בבחינת
'זריקת הבעל לכלבים', הוא עוד
יתן גט ברצון?!

הרי ברור לכל אחד שאם הבעל
יתן גט מתוך תנאים של לחץ
וטרור קשים ובלתי פוסקים - **הגט
שיתן בתנאים א**

**לימים כאלו יהיה ממילא בטל
מהתורה?!**

והנה הסיפור האמיתי לפניכם,
לפרטי פרטיו!!

כ"ק האדמו"ר מויזניץ בעל ה'ישועות משה' זצ"ל
עם ר' הרשל פריד בעת ביקור בביתו (מנגנים יחד ניגון דבקות)

ב. מה עדיף בעל או כסף?!

מדובר באשה אמידה מאד בת שישים ושבע מרת סוזן פריד (בת הנגיד ויזל), אשתו הראשונה של
המליארדר מרטין שלאף. היא ירשה מליוני דולרים מאביה ומאמא, ובנוסף אילצה את בעלה
מרטין שלאף לשלם לה מליוני דולרים תמורת הסכמתה לקבל גט ממנו (רק בשביל לקבל מושגים, נציין
שבגט שנתן מרטין שלאף לאשתו השניה שילם לה כשלוש מאות מליון דולר).

אשה זו נישאה בשנית לבעלה ר' הרשל פריד (כיום בן 69) וחייה עמו עשרים ושלוש שנות
נישואין ברובן יפות ומאושרות. לכל אחד מבני הזוג היו שלושה ילדים מנישואין קודמים, וכן
נולדה להם ילדה משותפת, אשר התחתנה וגרה באנטוורפן, וממנה ישנם גם נכדים משותפים.

**אחרי עשרים ושלוש שנים, החליטה האשה לעזוב את הבית ולנשל את בעלה מכל הזכויות
שלו.** אשה זו שחייה עם בעלה בטוב ובנעימים שנים רבות, לא רצתה שביום מן הימים הוא
יקבל את חלקו ברכוש המשותף. לדברי הבעל גם אחרי עזיבתה אמרה לו האשה פעמים רבות:
"תחתום על מסמך שאתה מוותר על חלקך ברכוש ונחזור לשלום בית".

הבעל חש שמחר ייזרק לרחוב ככלב בעירום וחוסר כל, ולכן לא היה מסוגל לתתם על
מכתב מוות כזה. בשלב זה פתחה אשתו במלחמת הגירושין ונישול בעלה מזכויותיו ברכוש.

ג. דיונים מכורים מראש

במקום לפנות לבי"ד צדק כדי לדון ברכוש בהתאם לדין תורה, בחרה האשה לפנות לערכאות⁵. הבעל הוזמן ע"י האשה לבית משפט לענייני משפחה בשנת 2014 למנינם כדי לדון בנושא הוילה המשותפת. האשה התעלמה לגמרי מלדון על כל הנכסים והרווחים שהיו להם במשך עשרים ושלוש שנים משותפים, כפי המתחייב בחוק 'איזון משאבים'. **ודאגה מראש שבדיון ידונו על דבר אחד בלבד! על מכירת הוילה המפוארת של בני הזוג ברחוב שרת ליד כיכר המדינה בתל-אביב הרשומה במשותף על שם שניהם** (ע"פ הלכה חצי הוילה שייכת לבעל ראה עמ' נד).

לאחר מכן קיבל הבעל הזמנה לבית הדין הרבני בתל אביב, בו אשתו תובעת אותו לגרושין. הבעל הנדהם טען בכנות בבית הדין שרוצה שלום בית, ולא מעוניין לגרש את אשתו.

אולם בית הדין האזורי, כבר בדיון השני שהתקיים בתאריך 17.6.15 למנינם דחה על הסף את בקשת הבעל בלא שום נימוק ענייני. וקבע: **א.** הבעל חייב לתת גט לאשתו לאלתר כתביעתה. **ב.** בקשת הבעל לשלום בית נדחית, ויש לסגור את תיק שלום בית.

הבעל שאל בתדהמה כיצד ייתכן לחייב אותו בגט בלי לדון ברכוש בהתאם לדין תורה, על כך ענה אב בית הדין הרבני הדיין עמרני: **'כאן לא דנים בעניינים כספיים, ואם יש לך דרישות כספיות מאשתך אז קודם תתן גט ואז תתבע אותה בבית המשפט'**. האשה ביקשה סנקציות נגד הבעל, וביה"ד האזורי נעתר מיד לבקשתה והחליט על מניעת יציאתו מן הארץ, ביטול רשיון הנהיגה, עיקול חשבון הבנק ועוד.

הבעל הנואש פנה בלית ברירה לערער בבית הדין הגדול בהרכב בו השתתף הרב הראשי דוד לאו. והנה למרות שהשו"ע וכל גדולי הפוסקים מצדיקים את דרישת הבעל⁶, שחובה לסדר

5. במסמך הרשמי של בית המשפט מופיע רשימת תיקי בית משפט בין בני הזוג פריד, שם נכתב **שהאשה פתחה ראשונה תיק נגד בעלה** בתאריך: 30.5.13. ולא כפי שמפרסמים דייני הרבנות לרבנים בחו"ל שהבעל פנה ראשון לערכאות. דייני הרבנות עושים צחוק מעצמם, חורצים דיני נפשות בלא לבדוק אפילו נתונים מציאותיים מינימאליים.

6. בושנו מכל עם שבכל העולם בתי המשפט לא נותנים אישור נישואין לא לבעל ולא לאשה ד שבני הזוג מסדרים ביניהם את כל ענייני הממון ומשמורת הילדים. וכמובן להבדיל בין קודש לחול גם בהלכה היהודית נפסק בסדר הגט של השו"ע ובסדר הגט של הרב יוסף שחייבים לסדר את כל ענייני הממון קודם הגט כדי שהבעל לא יטען שעל דעת שקפחוהו בממון לא נתן את הגט.

בשולחן ערוך (אבן העזר סימן קיט, סעיף ט') נפסק להלכה: **"גרושה שבאה עם המגרש לדין, מנדין אותם או מכין אותם מכת מרדות". גם מטעם זה זכותו של הבעל לדרוש לסיים ההליכים לפני הגט.** וכן פסק הגר"ז בתשובה שנדפסה בסוף שו"ע הרב (סימן לט), וז"ל: **"וגם לגמור ביניהם בכי טוב בדבר שבממון קודם הגט כדת"**. וז"ל בעל ערוך השולחן, בסדר הגט (סידור הגט התמידי סעיף א'): **"האיש והאשה כשבאים אצל הרב לגרש את עצמם ומכירן שזהו בעל ואשתו מתחלה ידבר על לבם מה ראו להתגרש! ואולי הוא מתוך איזה מריבה או קטטה וכיוצא בזה. וכשיראה שנצרך לו לסדר להם גט. יודיעם שיתפרדו זה מזו גם בדיני ממונות, ושאו"כ לא יהיה להם שום קישור בדיני ממונות, כי יהיו אסורים להיות יחד. ואם אולי ההכרח שהיא תשאר לו חייב איזה סך או הוא לה, והתשלומים הם במשך הזמן. יודיע (הדיין) להבעל שלא יהא זה שום שייכות כלל להגט, ושבאם אפילו לא תקיים, הגט נשאר בתוקפו, כי אין אנו נותנים גט על תנאי, ושבאופן זה יתן הגט. ואם לא יתרצה הבעל באופן זה, לא יסדר לו הגט",** עכ"ל. הרי שערך השולחן פסק

את עניני הממון קודם הגט, והזהירו גדולי הפוסקים שאם לא יסודרו עניני הממון תחילה, הגט יכול להתבטל בקלות מדין 'גט מוטעה'. ועל אף שידועים ומפורסמים דברי הפוסקים שאם האשה לא מסכימה לסדר את עניני הממון קודם הגט - היא איננה עגונה! כי היא המעגנת את עצמה!⁷ בכל אופן בית הדין הרבני הגדול לא שמעו את טענותיו הממוניות של הבעל, ולא הסכימו לסדר את עניני הממון קודם מתן הגט, כפי שנפסק בהלכה היהודית וכפי שמקובל גם אצל הגויים לסדר כל עניני הממון ומשמורת הילדים קודם הגרושין. ביה"ד הגדול דחה את הערעור והוציא פסק המחזק את ידם של בית הדין האזורי, שיש לסגור את תיק שלום בית, ושהבעל חייב לתת גט לאלתר. בית הדין הגדול הוסיף בפסקו שאם הבעל לא יתן גט לאשתו במועד שיקבע, על בית הדין האזורי לקיים דיון על סנקציות נוספות נגד הבעל.

להדיא שאסור לדיין לסדר גט אם הבעל דורש מהאשה סידור עניני הממון תחילה!! לכן בנידו"ד שר' הרשל פריד מבקש לסדר את עניני הממון תחילה! חייבים לשמוע בקולו, ואסור לסדר גט קודם שהבעל יהיה מרוצה מסידור עניני הממון בינו ובין אשתו סוזי פריד (ויזל).

בשו"ת "אגרות משה" (אבן העזר חלק ד' סימן קט"ו) פסק: "הנה מפורש בסוף סימן קנ"ד בש"ע אבה"ע בסדר הגט של בעל השו"ע סעי' פ"א, שכתב הרמ"א מסדר מהר"י מינץ שישאל הרב אחר הכתובה ושתחזיר לבעל הכתובה או תמחול לו כדי שלא יבואו אח"כ לידי קטט מחמת הכתובה ושיאמר הבעל ע"מ כן לא גירש. ולשון או תמחול מפורש בסדר הגט של מהר"מ ר' יוזפש שהוא סדר הגט שנתפשת. סימן רי"ח היינו שאם אין הכתובה בידה תמחול בפני הרב והעדים, והוא מנהג שנתפשת בכל העולם ודין כן כל ב"ד". ומסיים האגרות משה שאם בכתובה שהמקובל שהאשה מוחלת כדי שלא יאמר הבעל שהיה תנאי בגט שהאשה לא תתבע ממנו כתובה. ואעפ"כ פסק השו"ע שצריך לסדר זאת קודם הגט. קל וחומר שחובות אחרים שאין שום מנהג לאשה לוותר, שברור שתביעתם אחרי הגט יכולים לעורר שאלות וערעור של הבעל על כשרות הגט. שבדואי שחייבים לסדר את כל עניני הממונות קדם הגט. וכן מוכח מסדר הגט של הרב יוזפא שהביא באות ריח את ענין סידור הכתובה קודם הגט, ובאות רכ הביא שהמסדר יהיה שלא יהיה קשר בעניני הממון, ואם יש איזה עניין לסדר יהיה ע"י קרוביהם. הרי שכל עניני הממון חייבים להיות מסודרים קודם הגט. וכן פסק להדיא בשו"ת משנה הלכות (חלק י"ד סימן צ"ח) שחייבים לסדר את עניני הממון ומשמורת הילדים קודם הגט, וז"ל: "מדיני תורה תקנו לנו חז"ל לסדר את כל עניני ממונות וחלוק הבנים וכיוצא בו כל מה שיש ביניהם קודם נתינת הגט, כך שלא יה' שום דבר שעדיין מקשר ביניהם איזה קשר של ממונות, או נפשות. וכל זה צריך לסדר הכל קודם נתינת הגט, כדי שבשעת נתינת הגט יה' הבעל והאשה בדעה ברורה על הגט, ולא ישאר שום קשר בפועל או במחשבתם על שום חפץ, הן ממונות והן נפשיות כגון בנים וכיוצא בו, וממילא יה' הגט בלי שום תנאי או מחשבת תנאי כלל, ולא יוכל אח"כ לטעון אלו הייתי יודע כך וכך לא הייתי מגרש, וזה נוגע בין עניני ממונות ובין עניני בנים וכיוצא בו, ואין להשאיר זה לאחר הגט כלל" - וכמו שביארתי בס"ד כמבואר בגמ' כתובות (דף כ"ח ע"א ובשו"ע אהע"ז, סימן קי"ט ס"ט) בלי חולק ועיין ב"ש שם, עכ"ל.

ע"ע שם בשו"ת "משנה הלכות" (חלק י"ד, סימן צ"ט), שהעדר סידור הממון קודם הגט גורם לפסלות הגט, וז"ל: "מצד שידוע לכל בית דין שכיון שנתגרשה כבר אין שום תביעות, דהכל צריך להיות ברור קודם הגט. ואם תלך לערכאות אח"כ אפשר הגט בטל למפרע. דאנן סהדי דכה"ג לא היה מגרשה - שאחר שיגרשה תסחב אותו לערכאות ובתי משפט לסורגו בבית סוהר וכיוצא בו".

7. ראה בשו"ת משנה הלכות (חלק יז סימן פו) שהאשה מעכבת מלסדר הממון קודם הגט היא לא עגונה אלא היא המעגנת את עצמה, וז"ל: "עוד הרי בנ"ד האשה היא המעכבת תהליך נתינת הגט, מפני שהדין הוא לסדר דברים שבממון לפני נתינת הגט והארכתי בזה בשו"ת משנה ח"י"ד סי' ח' וסי' קי"ב, וכיון שמסרבת לסדר את עניני הממונות ושאר הדברים עפ"י התורה הרי היא מעכבת תהליך הגט, וכיון שכן היא היא המונעתו מלתת גט".

בית הדין האזורי הזדרז לקבוע לבעל תאריך (טו בשבט תשע"ה) למתן גט, והיה ברור שאם לא יתן גט באותו יום שהוזמן, אז בית הדין ייעתר לבקשת האשה להכניס מיד לכלא את בעלה, אב ילדתה וסב נכדיה. האשה הגדילה לעשות ואף ביקשה לתת החלטה כי הבעל לא ייקבר בארץ ישראל לאחר מותו. הבעל נאלץ לנוס על נפשו והוא הגיע למיאמי בארצות הברית.

ד. סנקציות ופרסומי השמצות בעולם כולו

בית הדין האזורי הזדרז מאד להטיל על ר' הרשל פריד סנקציות כבדות נוספות. וכבר בתאריך כג אדר א' תשע"ו (3.3.16) **התפרסם פסק דין שיש לנהוג בו הרחקות קשות** - הרחקות דר"ת: להימנע מלדבר עמו, לא לארח אותו, לא לבקר אותו במחלתו, לא להושיבו בבית כנסת - עד שיכנע לקול מורים לשחרר את אשתו מעגינותה. בהמשך כותבים בית הדין שההרחקות דר"ת חלות על הבעל במקום מושבו עד שיתן גט לאשתו. **ובשורה הבאה נכתב שבית הדין מתיר לפרסם את שמו ותמונתו בכל מקום שהוא**.⁸

הבעל ר' הרשי פריד לא העלה בחלומותיו השחורים ביותר איזה מסע טרור חובק עולם יפול עליו מהרגע בו התירה הרבנות את דמו להתעללות מילולית, חרמות ונדויים, עיקולים וקנסות. **וכל זה על עבירה אחת בלבד! שביקש מהדיינים לשמוע את טענותיו קודם מתן הגט.**

מחלקת העגונות פרסמו מודעות נגד הבעל במיאמי, השמצות קשות עם תמונות שלו, ובהם דרישה להתרחק ממנו ולהצר את צעדיו...

8. יש לציין לגבי הרחקות דר"ת **שדעת רוב הראשונים לחלוק על רבינו תם ולאסור את ההרחקות** - כי דינם ככפיה גמורה (ראה ספר משפטי ישראל ס' ב-ג). גם דעת ר"ת שמוותר לעשות הרחקות לבעל שחייב גט ושאינו בר כפיה. יש שני טעמים בראשונים להיתר זה: **נימוק ראשון** שההרחקות זה רק מניעת טובה בשב ואל תעשה, ודוקא טובה שלא זכה בה מעולם. אבל כאשר לוקחים לו זכויות שכבר זכה בהם (כפיטורים מעבודה ציבורית, לקיחת רשיון נהיגה) - גם לר"ת זה מבטל את הגט מהתורה. גם לטעם השני שר"ת סובר שיכול ללכת למקום אחר ושם לקבל הטובה זה נחשב כפיה.

א"כ בזמננו שעושים הפגנות נגד הבעל באינטרנט ובתקשורת, עושים מודעות ופרסום 'בקום ועשה' - זה כפיה גמורה גם לדעת ר"ת. כי אין לו לאן ללכת!. א"כ לשני הטעמים גם רבינו תם מודה שביזיונות אסורות ומבטלות את הגט. היום שלוקחים לבעל רשיון נהיגה, ומפטרים אותו מעבודה צבורית, לכו"ע זה כפיה גמורה. ואין דמיון בין מה שעשה ר"ת למה שעושים היום. וברור שהציץ אליעזר טועה בהבנת ר"ת (ראה משפטי ישראל סימן א). אולם אפילו הרחקות ר"ת כפי אשר הבינם בשו"ת ציץ אליעזר - **ההרחקות חלות על מקום מושבו בלבד!** לכן בתחילת פסקם כדי לקיים את התנאי המוזכר בהרחקות דר"ת ע"פ ציץ אליעזר שזה לא נקרא כפיה כי הבעל יכול ללכת למקום אחר בו לא חלים ההרחקות. וע"פ זה עשו כסות עניינים שהרשי פריד יכול ללכת למקום אחר ולהינצל מההרחקות, וממילא ההרחקות נעשו כדין ע"פ הבנת הציץ אליעזר. אולם מיד בשורה הבאה דייני הרבנות מסירים את הלוט מעל צביעותם, וכותבים שבית הדין מאפשר לפרסם שיימינג בכל מקום שהוא. והתעלמו מהעובדה שכאשר הדבר מפורסם בכל מקום שהוא - זה עבירה פלילית גם לשיטת הציץ אליעזר, והרחקות אלו אסורות ומבטלות את הגט לכל הדעות.

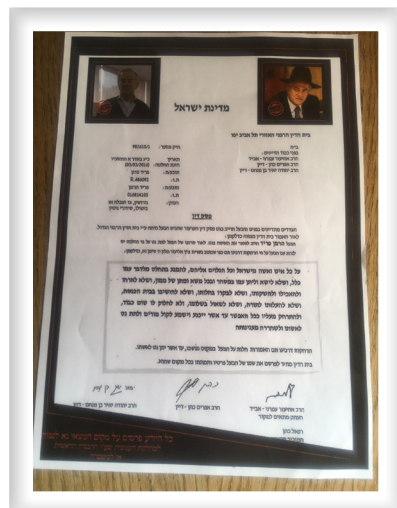
מלבד זאת הוראתם לפרסם את הבעל ותמונתו בעולם כולו - הוי ביזיון ואונס הגוף המבטלים את הגט (כמבואר בספר משפטי ישראל ס' א אות ג). וזה דרכם צביעות בפסק, שכביכול זה רק הרחקות דר"ת, כשבפועל זה אונס הגוף וכפייה גמורה כמבואר בראשונים - כי גורמים הפעלת לחץ ונזקים לבעל מכל הסובבים אותו בכל העולם.

ר' הרשל פריד היה גר במיאמי בבנין ענק מהיחידים בעולם המאכלס מעל ארבע מאות משפחות יהודיות רובם ככולם שומרי תורה ומצוות. בנין זה הוא אבן שואבת לתיירים ומבקרים מכל העולם, והנה באמצע הלווי הענק של הבנין הוצב במשך שנתיים שלט גדול ממוסגר בתוכו מכתבו של הרה"ר דוד לאו מתורגם לאנגלית אשר משמיץ את הבעל בצורה מחפירה ומתיר את דמו. כמובן כולם התעכבו לקרא את ההכפשות - דבר שגרם לבעל, רדיפות והשמצות בלתי נסבלים במשך כל השנים שגר במיאמי. כידוע האשה שילמה לאדם מיוחד להצמיד את מכתב השיימינג מדי יום על המכוניות של המתפללים בבתי הכנסת. לאחר תקופה יזמה האשה כינוס גדול שמטרתו הייתה להסית את דיירי הבנין נגד הבעלה.

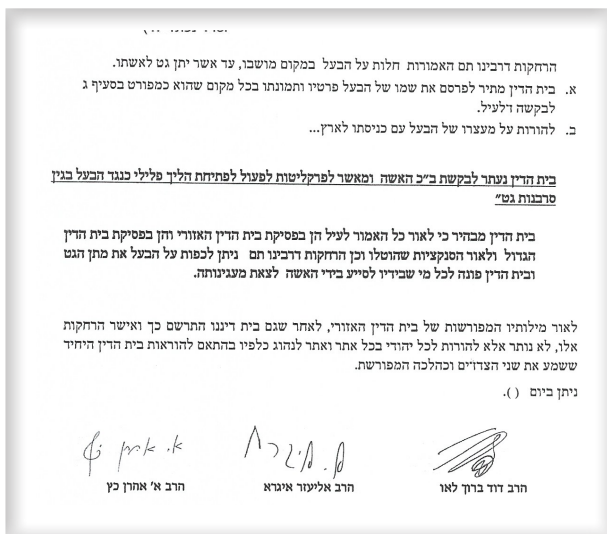
סמכות הלכתית נכבדה, הידועה ביר"ש והזהירות בדיני נפשות, ללא מורא מעריצות בית הדין הרבני בא"י היה הגאון רבי צבי נויאהוז שליט"א רב קהילת 'אהבת תורה' במיאמי ביץ' - לא הכיר בחרם על הבעל וקרבו מאד.

יום אחד דפקו בדלת סוכני הבולשת FBI ואמרו לבעל: התבקשנו ע"י משרד המשפטים (ולבקשת ביה"ד הרבני) לחקור אותך איך יצאת בזמנו מישראל. עורך דינו הזהיר אותו שביקור הבולשת זה תחילת תהליך הסגרה לישראל ויעץ לו לעזוב את ארצה ב"ב. הבעל החליט לעבור לדרום אפריקה.

השיימינג הרצחני שעושים בתי הדין הרבניים לר' הרשי פריד אינו מקרה נדיר וחריג בחלון הראווה של הרבנות, אלא הוא חלק מהדרך החדשה של השנים האחרונות שהדיינים החדשים נוקטים בדרכים אלימות יותר ממה שנהגו דייני הרבנות בעבר, בעיקר בגלל הלחץ של ארגוני הנשים הפמנסטיות והועדה החילונית למינוי דייני בתי הדין הרבני. בחוברת רשמית של הרה"ר 'עולם הרבנות' (מתאריך שבועות תשע"ו עמ' 23) מתפאר הרה"ר דוד לאו על כך שההרחקות שהיו נוהגות בעבר בבתי הדין הרבניים כסנקציות, מתלבשות עתה בשיימינג עולמי שמאלץ את הבעל לתת גט בעל כורחו, מאחר שנרדף בכל מקום שגר ובכל מקום שמבקר.

צילום אחד ממכתבי השיימינג שהיה תלוי בלובי הבית במיאמי במשך שנתיים

החלטת בית הדין הרבני האזורי והגדול על כפיית הרשי פריד

וכאמור חידוש זה של הרבנים הראשיים ודייניהם לעשות שיימינג עולמי - גורמים לבטל את הגיטין של אותם בעלים המתבזים ברבים - לכל הדעות ולכל השיטות!! כי ע"פ ההלכה ביזיון גדול ברבים הוא בכלל אונס הגוף ממשי! ונחשב כמו הכאה בשוטים, כמפורש בדברי הראשונים והאחרונים⁹.

ה. זעקות חרישיות של האב שנותק מבתו ונכדיו

השאלות של הבעל זעקו לשמים! איזה בית דין יהודי אתם? מה בסך הכל אני מבקש? אם האשה רוצה לפרק את הבית ודורשת גט - אני מוכן לתת לה גט כבר משנת 2014! אבל אנא, תשמעו אותי תחילה. יש לי תביעות ממוניות שהאשה תחתום לבית הדין על בוררות מחייבת אצל כל בי"ד המוסכם ע"י שני הצדדים.

כאמור יש לזוג בת זקונים ולה שלושה ילדים. בשנים הראשונות שלאחר הפירוד של הוריה, ביקרה הבת ומשפחתה את האב בישראל לעתים קרובות (חגים וחופשים). אולם לאחר שבית דין הרבני נענה לבקשת האם והחליט בניגוד להלכה על הרחקות כנגד האב, הציבה האם אולטימטום לבת שלא תמשיך להיות בקשר עם אביה, אחרת היא תנתק קשר עמה ואת תמיכתה הכספית. מאותו יום ובמשך ארבע וחצי שנים האחרונות לא דיברה הבת ולו פעם אחת עם אביה, לא שלחה לו אפילו תמונה אחת של נכדיו. את הנכדה הצעירה, שכעת היא כבת שנה וחצי, לא ראה הסבא מעולם. אם זו לא אכזריות, אז מה היא אכזריות?!

מספר יהודים שראו את סבלו של הבעל הרשי פריד, שמעו את צערו ושברון לבו הנורא, המליצו לו לפנות לבי"ד 'שער המשפט' במונסי שעומד בקביעות לצדם של הנרדפים והעשוקים בעולם כולו. בית הדין במונסי הודיעו לבעל שאינם צריכים לפגשו אישית ומספיק שישלח את כל המסמכים והנימוקים של הרבנות שעל פיהם החליטו שהוא סרבן גט! וע"פ הפרוטוקולים והמסמכים בלבד הוציאו בית הדין פסק הלכה (המצורף בזה) שע"פ דעת תורתנו הקדושה המסורה מדור דור אין כאן לא חיוב גרושין, ולא הצדקה להטלת צו עיכוב יציאה, וק"ו שאין בסיס כלל להטיל עליו מאסר, הרחקות דר"ת, קנסות כספיים ואיום במאסר! ואדרבה אם יגרש את אשתו במצב זה של קנסות כספיים ובזיונות ואיום של מאסר - הגט יהיה בטל מהתורה. כמו כן בית הדין במונסי קבע: שחייבים לקרב את הבעל ר' הרשל פריד, לחזקו ולסעדו בכל מקום שהוא.

9. ברשב"א (ח"ז סי' תיד), שהביאו לדינא הב"י (סי' קנד), פסק שמי שחייב לגרש ומותר לכופו במילי, אסור לבזותו, אסור לנדותו, ואסור לצערו בגופו. הרי שהחשיב הרשב"א בזיון גדול ככפיה של צער הגוף ונידוי. וכן פסקו בשו"ת הרשב"ש (סי' שלט עמ' רפ מכון ירושלים) ובשו"ת רדב"ז (ח"ד סי' אלף קפח) ובחזון איש (אבה"ע סי' קה"ב) וכן פסקו לדינא כל גדולי ישראל בדורנו והדיינים הבקאים בטיב גיטין, ראה במכתביהם המובאים בתחילת הספר. אם כן, בית הדין הרבני שפסק לבעל הרמן פריד שחייב לגרש (לא כפיה), והטילו עליו הרחקות המכוננות אצלם "הרחקות דרבנו תם" (שאותם מטילים על מי שהוגדר כחייב גט, ולא כחייב כפיה). ולשיטתם ההרחקות אינו אונס הגוף ואינו כפיה גמורה). אולם כאשר הוסיפו בפסקם היתר לשיימינג עולמי - שהוא בזיון גדול מאד, הפכו את הדבר לאונס הגוף גמור והגט שיתן יהיה בטל מהתורה גם לשיטתם. כי גם החייב גט אסור לכפותו בגופו.

ו. כל הפוסל במומו פוסל

כאשר קיבל הרה"ר דוד לאו את החלטת ביה"ד במונסי, יצא נגדם במתקפה שהדבר חמור ביותר שקבעו החלטה בלי לשמוע את שני הצדדים. ובנוסף מאשים בעלילת שוא את בית הדין 'שער המשפט' על קבלת שוחד בשביל לפסוק לטובת ר' הרשי פריד.

דברי הרה"ר דוד לאו שקריים
בעליל! מאחר וביה"ד הנ"ל
יודע בכל ארה"ב שלא לוקח
כסף כלל אפילו לא על פתיחת
תיק. **דבר זה אף מודפס על
הבלנק של ביה"ד.** ומעידים על
כך מאות אנשים, שלא שלמו
דולר אחד על עשרות שעות של
דיונים שקיימו בבי"ד זה. **ואין
לך שקר ועזות מצח גדול מזה**

להאשים בי"ד נקי כפיים כזה בהוצאת פסק תמורת שלמונים, ולהעליל על הבעל ולביישו
ברבים בשקר ובזדון כאילו הוא נותן שוחד חלילה (חובה לציין שכל הפניות לרה"ד. לא על עוולה זו והוצאת שם
רע במרמה בלא שום בסיס עובדתי - לא זכו לתגובה כלל).

מלבד זאת, ברגע שכל טענות הצדדים מופיעים בפרוטוקולים של ביה"ד האזורי והגדול, ובו מפורטים הסיבות לחיוב הגט והסנקציות, ברור שיכול ביה"ד אחר לקבוע שפסק הרבנות הוא 'טעות בדבר משנה' והוא בטל ומבוטל (כנפסק בשו"ע חו"מ סי' כה שבי"ד שטועה בדבר משנה חובה לפרסם את טעותם. וכן' ברמ"א יו"ד סי' רמב, סעיף לא, לענין יחיד).

בספור זה נתקיימו דברי חז"ל (קידושין ע) 'כל הפוסל במומו פוסל'. הרה"ר לישראל שמקבל משכורת כשופט בג"ץ מעבר לשמונים אלף ₪ בחדש פלוס הטבות נוספות של אלפי שקלים ויותר ממדינת ישראל - הרי שהוא מכוסה בשוחד מכף רגל ועד ראש - **במטרה לספק את**

[illegible]

בית דין 'שער המשפט' מעיד שראה את כל הפרוטוקולים וכל טענות הצדדים ונימוקי הפסק של הרבנות - וקבע שהם 'טועים בדבר משנה!' דינם בטל! והרשי פריד אינו מעגן כלל.

רע במרמה בלא שום בסיס עובדתי - לא זכו לתגובה כלל).

מדינת ישראל
בתי הדין הרבניים

1

ב"ה

ת"ק 982610/1

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו
לפני כבוד הדיינים:
הרב אחיעזר עמרני – אב"ד, הרב אפרים כהן, הרב יהודה יאיר בן מנחם

התובעת: סוזן פריד דרכון **R.686092** (ע"י ב"כ עו"ד מנחם מילסון וטור'ר נפתלי לוי)

נגד
הנתבע: HERMANN FRIED דרכון **2426313p** (ע"י ב"כ טור'ר זיו ברקביץ וטור'ר צבי גלר)

הנדון: גירושין, הצגלה, סידורי גטין, ביטול צו עיכוב יציאה, מזונות

פסק דין

הצוגה בפנינו חו"ד הלכתית של בית דין פרטי בניו יורק הנקרא שער המשפט מתאריך ט"ז תמוז תשע"ו ולדבריהם פסק הדין שניתן לחיוב הבעל בגט רן בבית הדין האזורי והן בבית הדין הרבני הגדול הינו בטעות, חורג"ל הל"ל מחיוב מבלי לשמוע את שני הצדדים אלא את גרסת הבעל ועל כן הורו לו שאינם ניתנים בגט.

בית הדין מבחיר בראת כי פסק דינו נשיר וקיים ואין כל תוקף לאותה חו"ד של שער המשפט אשר נעשה על פי כללי ההלכה.

הבהרה זו הינה מהפח ההלכתי.

לתיק צורה חו"ד של עו"ד הרב רפי רכס היועץ המשפטי להנהלת בתי הדין מהפח החוקי השוללת את חו"ד של שער המשפט עם כל ההשלכות הנובעות מכך.

ניתן ביום כ"ז במרחשון התשע"ח (16/11/2017).

מזכ"ל כ"ן יצחק

הרב אפרים כהן

הרב אחיעזר עמרני – אב"ד

יכין השבת
האגודה החרדית

הרב הראשי תוקף: בית הדין מקבל החלטות תמורת כסף

David Lau
Chief Rabbi Of Israel
President Of The Chief Rabbinate Council

דוד לאו
הרב הראשי לישראל
נשיא מועצת הרבנות הראשית

כ"ד, י"ט סלו, תשע"ח
7 בדסתר, 2017

הודו: כפרו הוגו הירשי (הרפס) פריד

ענינו ונ"ל דיון במשך שנים כפי כתי דין בישראל, הערכאה הראשונה - בית הדין הרבני בת"א-יפו
החליטה שחובה על מי הרשי (הרפס) פריד לנרש את אששו, ובית הדין אף הסיף להסיע לכפות עליו לעשות
כן.

לאחר מכן הוא הגיש ערעור על ההחלטה ונ"ל לפני בית הדין הרבני הגדול לערעורים בירושלים, שראש
הדעה את שטריו ואשרה את החלטת בית הדין בת"א-יפו. ועל כן פסק הדין הוא חלוט וסופי. מפאת כבודו
אל נפטר את הסיבות לפסק הדין.

ונ"ל, במקום לייחס את פסק הדין ההלכי לברוך מוארין. בנוסף הוא מנה לגורם מסויים בארה"ב, שיכסל
את פסקי הדין שנענו בישראל.

ראשית אין זה סביל שני שגיגיו כדן במשך תקופה ארוכה, וניתנו כבר מספר פסקי דין, והוא אין נסה
לערר על ההחלטה וערעורו נדחה, שפיתחו את הדין במקום אחר. הכלל ההלכתי הוא "כא דנרש כרבי
דינא, לא דיקי".

שנית, בית הדין שכפנו אותו הופיע לאחר פסק הדין ושיכסל את ההחלטות בין הדין בישראל הוא אינו בית
דין מוכר כלל. זה יקוצר של אנשים שהמקום היחיד שום מוגדרים כבית דין זה רק על העיני כרם תחומים.
ככל דרכי העולם היחיד כלל בארה"ב בפרט דועו שההשלטות מחקמות ללא דיון, אלא, רק ע"פ קשה
וכמובן תמורת נאותה.

הדבר והמקור ביותר שום כתבו את ההלכותם ללא שהתנהגו כל דיון ומבלי לשמוע שני גידים.
נחתם לעיסמפיה ההלכות מסוג זה זו יצירת אנרכיה במערכת הדק.

הדיינים בבית הדין האיזורי דוחים בלא נימוק את הטענות ההלכתיות המוצקות של גדולי הרבנים

הרה"ר לאו מכריז בתקשורת ומאשים בשוחד בית דין שידוע שאינו גובה תשלום, אפילו לא על פתיחת תיק. בשעה שכל דייני הרבנות שקועים עד צווארם בשוחד המשכורות והכבוד שמקבלים מהמדינה

דרישות המדינה וארגוני הנשים לעשות כפיות גיטין ושיימינג למחוייבי גיטין – כדרישות המדינה. אין לך אדם מקבל שוחד שפסול לפסוק הלכות יותר מהרה"ר אשר המדינה יועציה ושופטיה וארגוני הנשים החילוניות נושפים בערפו לעשות כפיות גיטין בלי שהיות כלל.

הכספים העצומים שמקבלים כל דייני הרבנות בין שלושים לחמישים אלף ₪ בחודש פלוס הטבות רבות נוספות - מטרתם להיות שוחד המאלץ את הדיינים לעשות את דרישות המדינה. ואם לא יעשו כפיות ולא יזרזו גיטין, יסולקו ולא יקודמו בתפקידם. איום זה גורם לדייני הרבנות להתקפל מראש ולהיות ממושמצים לפסיקות בתי המשפט ולכל ארגוני הנשים. כדברי האב"ד דייכובסקי (באגרת לדיינים שנדפסה בספרו 'לב שומע לשלמה') אני ממליץ לא להתעמת עם בתי המשפט שלא יקחו לנו את הסמכויות...

כבר ראש הממשלה הראשון בן גוריון אמר שמעדיף לתת משכורת לדיינים כדי שיהיה למדינה השפעה עליהם, (ראה בפרק תחקיר עומק עדכני סעי' 3). הרבנות הראשית ודייניה לא יכולים שלא להטות את הדין! הם חייבים לעוות את פסקי התורה כדי "להתאים" אותה לחוקי המדינה. וא"כ ברור שפסקיהם נובעים משוחד ממון קבוע של המשכורות הענקיות והחודשיות אשר מקבלים ממדינת ישראל.

ז. גזל מהבעל של מליוני דולרים

מסכת היסורים של ר' הרשי פריד לא הסתיימה. בית דין הרבני התייחסו אליו כ'אויב המדינה' ורדפו אחריו עד לדרום אפריקה. בעלי גאווה ובעלי זרוע אלו מכים וחובטים את הבעלים, גם אם מראים להם שטעו לגמרי בפסק ההלכה. הדיינים מטעם הולכים בדרכו של הבג"ץ ובתי המשפט החילוניים המומחים לסתימת פיות.

כך במקרה שלפנינו, מקומו של הבעל ר' הרשל פריד היה ידוע כל הזמן! הוא לא החליף זהות ולא הסתתר! להיפך, הרשי היה מתקשר עם באי כח האשה בעקביות ולעיתים קרובות, - **ואין כאן אפילו שמץ של עגונה**. אלא שדרישתו הצנועה להתחשב בו בענייני הממון קודם מתן הגט - הרתיחה את דמם של הדיינים ברבנות.

במה דברים אמורים: הסנקציות התחילו בהרחקות דרבינו תם (לפי הבנתו המוטעית של שו"ת ציץ אליעזר, ראה מש"כ לעיל בהערה 2), והמשיכו בהיעתרות לבקשת האשה - **חיובי קנסות חודשיים** שגדלו בקצב מטורף. **מחמש מאות שקל ליום עד למאה וחמישים אלף** שקל לכל חודש וחודש שהבעל לא נותן גט. סה"כ הסכומים האלו הצטברו למליונים, וכאמור חלקו של הבעל במכירת הוילה **בסך של יותר ממליון ורבע דולר**, שהופקד בחשבון נאמנות על שמו, נגזל ממנו והועבר לאשה (במשך השנים האחרונות נגזלו ועוקלו מהבעל בחסות הרה"ר ד. לאו כספים רבים נוספים).

ח. דיינים אכזריים זורקים שמונה ילדים לרחוב

ידם הארוכה והאכזרית של בתי הדין הרבניים בישראל הגיעה גם לדירת בנו של ר' הרשל פריד מזיווג ראשון. **אברך יר"ש שאינו יוצא מארבע אמות של הלכה**. הבן מתגורר בדירה בירושלים יחד עם אשתו מאז חתונתם לפני כ- 24 שנים, בה נולדו כל שמונת ילדיו. **הדירה נקנתה עבורו ע"י אביו מספר שנים לפני חתונתו ונשארה על שם אביו**, בטעות אנושית מתוך שכחה להעביר את הבעלות אל הבן.

כחלק ממסע הטרור של האשה כנגד בעלה, היא הגישה בקשה לביה"ד הרבני לעקל את דירת בנו, **בקשה שנענתה כמובן בחיוב**. כאשר נודע לאשה כי הבן עומד לבקר את אביו במיאמי עם כמה מנכדיו, הוא קיבל ממנה אזהרה בכתב לבל יעיז לעשות זאת אחרת, היא תיזום הליך לפנות אותו מדירתו יחד עם אשתו וילדיו ובפועל לזרוק אותם לרחוב! אחרי ביקור הבן אצל אביו, מימשה האשה את איומיה, **בשיתוף פעולה מלא עם הרה"ר דוד לאו ובית דינו**. היא ביקשה וקיבלה ללא היסוס מינוי של כונס נכסים לדירה ומאז האשה ממשיכה את הליך העברת הדירה על שמה. לאחר שגבר הלחץ על האשה בגין התנהגותה הבלתי אנושית נגד אברך חף מפשע, היא הודיעה לו שבאם ייצא בפומבי ובכתב כנגד אביו, יגנה אותו ויתרחק ממנו, אז היא תשקול להשאיר אותו ומשפחתו לגור בדירה בכפוף לתשלום שכירות חודשית.

ר' הרשל עם האדמו"ר בעל 'הישועות משה' זצ"ל ועם יבלח"ט האדמו"ר שליט"א

הבן פנה לבית המשפט לקבל סעד נגד פעולותיהם של האשה וביה"ד הרבני, אשר כמובן גורם לו הוצאות כבדות. בוושה וחרפה ליהודי שקורה לעצמו "רב ראשי", שבית משפט חילוני נדרש לחלץ אברך חרדי מפני ציפורניו, ולהציל עשרה נפשות מפני זריקה לרחוב!

ט. אכזריות נגד ההלכה

מסע ההרס של הרה"ר ד. לאו נגד הבעל ר' הרשל פריד לא הסתיים. כשפנו לרה"ר בתי דינים חשובים מחוץ לארץ, שזעקת הבעל המסכן הגיע אליהם, ושאלוהו: "מהרגע שפסקו ברבנות לסגור את תיק השלום בית, הבין הבעל את המצב והוא מוכן לתת גט. כל מה שהבעל מבקש זה לסדר את ענייני הממון קודם מתן הגט. אז מדוע אינכם ממלאים את בקשתו המינימאלית ויתן גט מיד! מדוע אתם מוציאים פסק דין של חיוב וכפיית גט לבעל ועוד מעיזים לקרוא לאשה עגונה???"... הרה"ר לישראל השיב לכל מבקריו בסגנון סתימת פיות הקבוע והמקובל אצל דייני הרבנות שאין לבתי דין אחרים זכות דיבור, "כי בי"ד אחר בי"ד לא דייקי".

על טענה אווילית זו השיב לו הגאון רבי חיים אהרן פרידמן אב"ד דק"ק 'אמרי אברהם' בברוקלין, בדברים כדורבנות, בזה"ל: "שבית דין בתר בית דינא לא דייקי (ב"ב קלח): זהו באופן שמדובר בבית דין. אבל אם בי"ד (שלכם) קובע בעצמו שפוסק רק בעניני אישות, והוא משאיר (פתוח) את פסק הערכאות של מדינת ישראל שהאשה תבעה לשם את בעלה בעניני הממונות (של מכירת הבית בלבד) - אין זה פסק בי"ד, דאין כח בי"ד לחצאים! ואם לא יכלו לדון ע"פ התורה האם כן או לא זכאי הבעל ברווחים שגדלו ועשו פרי במשך עשרים ושלוש שנות נישואים. פשוט הדבר שגם לקבוע לכלל ישראל לנהוג בבעל הרחקות דר"ת אין לכם סמכות".

כמובן שעד היום לא קיבל אב"ד 'אמרי אברהם' תשובה לטענותיו ההלכתיות והמעשיות. ולכן הכריע הגר"א פרידמן במכתבו שדייני הרבנות הם שליחי המדינה החילונית, והם פועלים לא כפי התורה כלל! ומסיים: שכל הרודף את הבעל עובר על איסורי תורה חמורים "ועל כל איש מישראל שנצטווה על המצוה ואהבת לרעך כמוך לקרבו בכל מיני קירוב".

Rabbi Chaim Aaron Friedman

1939 53 St. - Brooklyn, NY 11204

718-253-5619 - 347-853-1088

rabbiimreivraham@gmail.com

חיים אהרן פריעדמאן

אבד"ק אמרי אברהם

מנהל רוחני ישיבה גדולה אהל רפאל קאשו

בס"ד

לכל מאן דבעי למידע

הנידון מוה"ר הערשל פריעד (הרמן פריד) הי"ו ממיאמי יצ"ו

- א. ראיתי פרוטקול מבית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א בתאריך 14 יולי 2014 דהתובעת היא סוון פריד והנתבע הוא הרמן פריד.
- ב. עוד הובא לפני פסק מבית דין האזורי של תל אביב – יפו בראשות האב"ד הרב אחיעזר עמרני שליט"א בנוגע לאותם בעלי דין שנחתם ביום כ"ג כסלו התשע"ח. ששם נזכר פסק על הרחקות דר"ת, על ר' הערשל הנזכר.
- ג. ואעתיק מה שכתבו כבוד הבה"ד בנוגע לטענותיו הכספיות של הבעל: בנדון שבפנינו מבקש המגבי לעכב את סידור הגט עד לאחר שיושלמו תנאיו הממוניים של הבעל. אין בידנו לקבל את טענתו זו של התובע לא רק משום שהסמכות לדון בענייני הרכוש ניתנה לביהמ"ש ועל הבעל היה להציג בפני ביהמ"ש את כל טענותיו, ולהיאבק בין כותליו על זכויותיו על פי החוק, ולא לכרוך את הנושא שנדון בערכאה המקבילה בסידור הגט.
- ד. אלא גם ובעיקר מפני שמן הבחינה ההלכתית המובהקת דין טענתו זו של הבעל להידחות. וכו'. ועל כן נראה שבנדון שלפנינו בו הבעל מבקש לזכות בממון אשר לטענתו מגיע לו על פי חוק כאשר ביהמ"ש אשר ממונה לדון אך על פי החוק לא העניק לו את מבוקשו, אין לראות בבקשתו זו של הבעל בבקשה להגן על זכויותיו על פי דין, ודבר שפתיים בכך אך למחסור.
- ה. הנה אף שבית דין בתר בית דינא לא דייק (ב"ב דף קלח:) [אגב, המחבר לא הביא בשו"ע הלכה זו] והו באופן שמדובר מבי"ד, אבל אם ב"ד קובעת בעצמה שהיא פוסקת רק בענייני אישות, ומשאירה את פסק הערכאות של מדינת ישראל שהאשה תבעה לשם את בעלה, אין זה פסק בי"ד, דאין כח בי"ד לחצאין, ואם לא יוכלו לדון "על פי התורה" האם כן או לא זכאי הבעל ברווחים שגדלו וגם עשו פרי במשך של כ"ג שנות נישואים, פשוט הדבר דגם לקבוע לכלל ישראל לנהוג בו הרחקות דר"ת אין להם סמכות.
- ו. דברים אלו כתבתי ושלחתי לבית דין הנ"ל ביום י' שבט העעל"ט והגם שהמה מסרו מכתבי להטוען של צד האשה, כמו שנמסר לי על ידי שני אנשים שקיבלו העתק מכתבי מצד האשה, אני החתום מטה לא קיבלתי שום מענה מבית דין הנ"ל.
- ז. ולכן אחרי המתנה של קרוב לחודשיים אומר בעוה"ש"ת את האמת לאמיתו בלי פחד, למען ה' ותורתו. הנה מי שבקי בסמכות של בית דין אזורי הנ"ל, אין זה מן החידוש. עם כל הכבוד לדיינים אלו, יתכן שיש להם דיע רב בהלכה ואולי יכולים לנמנע מכשולים וכו', אולם בית דין זה לא נבחר על ידי בחירות או ז' טובי העיר של קהילה של יראי השם וחושבי שמו, המה מינויים פוליטיים על ידי כמה גורמים של המדינה ושל העירייה, שהמה נבחרו על ידי יהודים כעריבים גברים כנשים שומרי שבת כמחללה. לצערי ידוע ליודעים שהמה פקדי מדינת ישראל תורניים, עם סמכויות מוגדרים, ומוגבלים לדון בענייני אישות ולא בממונות.
- ח. וכמשל אעתיק מספר כנס הדיינים התשס"ח מה שכתב הרב שלמה דיכובסקי באגרת לדיינים כשפרש אחרי הרבה שנים כדיין בבית דין הגדול: כל השנים הובלתי מאבק לסמכויות בתי הדין, ולא עשיתי דבר זאת בהתלהמות ובצעקות, השתמשתי בנשק המשפטי שהשתמש בו בתי המשפט, וברוך ה' נחלתי הצלחות לא מעטות. פסקי דין מתלהמים לא רק שמחטיאים את המטרה, אלא גורמים לא פעם לעקירה רבתי של סמכות, לפעמים גם כדאי שלא להכניס לעימות עם בית המשפט בתיק אחד, כדי שלא לגרום חורבן גדול יותר בדברים רבים ועקרוניים עכ"ד.
- ט. זאת ועוד ר' הערשל הנ"ל חתם לאחרונה שטרי בירורין אצל אחד מהבתי דין הנודעים והמכובדים ביותר זה רבות בשנים במדינתנו, ונתן להם יפוי כח לדון בענייני או להעמיד בורר או שלישי, כל מה שנצרך מצידו כדי לעמוד לפני דין תורה אמיתי, הגונה וצודקת. וגם השלישי בידם גט פטורין לאשתו שאחרי שבי"ד זו דנו בענייני יכולים המה למסרו לאשתו כפי ראות עיניהם.
- י. לכן אחרי הדברים האלה פשוט וברור כי ר' הערשל הנ"ל בחזקת כשרות עומד לעלות לתורה ולהיות ש"צ וכו'. ואין כאן לא שמתא, לא ארור ולא הרחקה דר"ת. וכל המצער, מכוחו, עושה אסיפות נגדו, תולה פתיקים בגנותו, מרחקו או מספר בגנותו עושה שלא כדין ועובר על לאו ולא תנו איש את עמיתו, ועל כל האיסורים של לשון הרע וריבולות. ופשוט מאד דחובה גמורה מן התורה על ילדיו לכבדו בכל מיני כיבודים, ועל כל איש מישראל שנצטווה על המצוה ואהבת לרעך כמוך לקרבו בכל מיני קירוב.

ובזה באתי על החתום בברכת השלום ובצפיה כנה לסיום פרשה כואבת זו במהרה לשביעת רצון שני הצדדים.

ביום ג' אדר השני תשע"ט לפ"ק

י. זרועות התמנון של הרה"ר דוד לאו

הבעל ר' הרשל פריד ברצונו ללכת לקראת האשה ולהביא לפתרון הבעיה. הוא פנה לבית דין חשוב וותיק ביותר "בית יוסף" הפועל כבר משנת תשל"ט ע"י גדולי הוראה מפורסמים לתהילה בבורו-פארק. כמו כן, בי"ד זה מופיע ברשימת בתי הדין בעולם המוכרים ע"י הרבנות הראשית בארץ ישראל (לגיסין, גיורים ויוחסין).

שלושת דייני בית הדין שמעו את דברי ר' הרשל פריד והציעו לו בשביל לפתור את הבעיה אחת ולתמיד שיפקיד מיד גט כשר בלי שום תנאים בבית דינם. ואכן הבעל עשה כעצתם! ועוד לפני שבית הדין פנו לאשה כבר היה בידם גט פיטורין כשר. לאחר מכן פנו בית הדין החשוב לאשה והודיעו לה שמונח עבורה בבית הדין גט כשר מבעלה ואם ברצונה לקבל את הגט עליה רק לחתום שטר בוררות והתחייבות שתעמוד לדון עם בעלה בעניין הממון. באופן זה יהיה הגט שתקבל כשר למהדרין ללא הזדקקות לדינא דכפיה!!!

בית הדין מסיימים את מכתבם, שמאחר והבעל השליש כבר גט עבור אשתו בבית הדין: **"אין עוד שום מקום לאשמת העיגון נגד הבעל. וע"כ איסור חמור לרודפו, לצערו בכל דרך וכ"ש שאסור להחרימו, ושאין שום מקום להרחקות דר"ת."**

והנה במקום שהרה"ר דוד לאו ישמח שסוף סוף מסתמן פתרון ל'עגונה' סוזן פריד וגיטה כבר מונח עבורה אצל בית דין החשוב והמפורסם 'בית יוסף' - אשר מוסמך גם על הרבנות הראשית. במקום לשתף פעולה עם הבי"ד הנכבד לפתרון ה'עגינות', גילה הרה"ר את פרצופו האמיתי, שהעגונות לא מעניינות אותו בכלל, ולא אכפת לו שהגט שיכפה על הבעל הוא בכפיה אסורה ובטל מהתורה, והאשה תשאר אחרי הגט בדיוק כפי שהיתה קודם.

במקום לדאוג לעתיד האשה, **פתחו ברבנות הראשית במסע אימים אישי נגד בד"צ בית יוסף!** ודרשו מהם שיחזרו בהם מפסקם שקבעו שאחרי הפקדת הגט הבעל כבר לא מעגן והאשה לא עגונה, ואסור לרודפו ולהחרימו - והם הוסיפו איום חריף שאם לא יחזרו בהם אז הרבנות הראשית תודיע שהם "מרימים יד בתורת משה" (כוונתם כנראה ל"תורת" מדינת ישראל) ומעתה והלאה תוציא אותם מרשימת בתי הדין בעולם המוכרים ע"י הרבנות הראשית לישראל. האשה במקום לקחת את הגט שממתין לה, פנתה במכתב אישי בחתימתה לבד"צ בית יוסף בבקשה לחזור בו מהחלטתו!!!

לשכת הרה"ר דוד לאו פנתה לוועדה להכרה בבתי הדין כדי לטפל במהירות בבית הדין הסורר של 'בית יוסף', אשר מחציפים פניהם כלפי פסק של הרבנות הראשית. ואכן באופן מידי נשלח מכתב חריף ומאיים ע"י יו"ר הוועדה הדיין יצחק אלמליח, שבד"ץ בית יוסף עומדים להיזרק מרשימת בתי הדין המוכרים של הרבנות הראשית לישראל. אם זו לא דקטטורה אז מהי דקטטורה?

יא. ענה כסיל כאיוולתו פן יהיה חכם בעיניו

בית הדין המפורסם 'בית יוסף' לא נבהלו מכל האיומים. הם יודעים שההלכה אתם. לכן לא חששו להשיב תשובה מנומקת (בתאריך ה' אלול תשע"ט) בו מעיד אב"ד בית הדין הגאון רבי ראובן פנחס אלט שליט"א, שהבעל הלך לקראת האשה עד לקצה האחרון. והסכים לדרישת בית הדין שבמידה והאשה תחתום שטר בורות בבית הדין, זכות בית הדין למסור לאשה את הגט מידית גם לפני שינתן פסק דין בעניין הממון.

בית הדין 'בית יוסף' מוסיפים:
שהדבר ברור שבשעה שבעל מפקיד גט ביד שליח! הוא איננו סרבן ואי אפשר להטיל עליו הרחקות דר"ת או כל דרך אחרת של כפיה. יתירה מזו, כל גט אחר שינתן ע"י הבעל כתוצאה מסנקציות, החרמות, רדיפות וכו' בעת הזאת שהבעל כבר הפקיד גט בידי בית הדין דידן - יאפשר לבעל לערער על כשרות הגט

כשיבוא לידי האשה - כי הגט יהיה בטל מהתורה, וחזרנו לאיסור של אשת איש.

בשולי מכתבו של הגאון האב"ד ראובן פנחס אלט, כתב בזה הלשון: "איומי כבודו לבטל מבית הדין את ההכרה מטעם הרבנות הראשית, לא תגרום לנו חלילה לשנות את עמדתנו שהיא על-פי ההלכה והמסורה".

עוד מתריע האב"ד 'בית יוסף' בשולי מכתבו. וז"ל: "היות שנודע לבית הדין שמשרדו של כבודו העביר לפרסום העתק מכתבם אלינו, הרינו להודיע לכם שהעתק תשובתנו ישלח לבתי דין החשובים בארץ ישראל ובחוץ לארץ".

BAIS DIN BAIS YOSEF
RABBINICAL COURT

בית דין צדק
בית יוסף

בעזהש"ת

במותב תלתא הוינא כד אתא קדמנא מ"ה צבי / הערשי פריד ז"י והצהיר, שאשתו מרת מלכה / סוזי תחי' רוצה להתגרש ממנו, ואין ברצונו לעגנה, אך דא עקא, היות שלדבריו יש לו תביעות נגדה בעניני ממונות שמגיע לו ע"פ דיני תורה שעדיין לא נדונו וכן לדברי בתי הדין הרבניים בא"י לא נידונו על ידם, ע"כ רוצה שאשתו תחתום שטרי ביורין ואחר הדיון וקיום פסק הדין ימסור גט לידה. בית הדין הציע שישליש גט פטורין עבורה בבית דיננו לפני שאשתו תחתום ש"ב, וכן עשה.

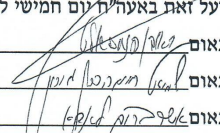
ע"כ הרינו להודיע בזאת להאשה מרת מלכה / סוזי תחי' שבאם רצונה לקבל הגט עלי' להתקשר לבית דיננו לסדר זמן לחתום שטרי ביורין ולעמוד בדין עם בעלה ולקבל הגט אחר קיום פסק הדין, או כפי ראות עיני בית הדין ע"פ ד"ת. ובאופן זה יהא הגט כשר למהדרין ללא צורך להזדקק לדינא דכפיה.

עוד הננו להודיע בזאת שמאחר שהבעל השליש הגט עבור אשתו בבית דין אין עוד שום מקום לאשמת העגון נגד הבעל מ"ה צבי / הערשי פריד ז"י, ועל כן איסור חמור הוא לרדפו, לצערו ולהזיק אותו בכל דרך, וכל"ש שאסור להחרימו רח"ל, ואין שום מקום להרחקות דרבינו תם.

ועושה השלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו וכו'

ועל זאת באעה"ח גום חמישי ל' אדר א תשע"ט

נאום _____
דיין
נאום _____
דיין
נאום _____
דיין

RABBINICAL COURTROOM/OFFICE 1427-49th ST. BROOKLYN N.Y.
 Tel (718) 436-5146 bethdinbj@gmail.com
 MAILING ADDRESS: 1427-49th ST. BROOKLYN N.Y. 11219
 N.Y.C. COURTROOM: 352 E. 78th ST. NEW YORK N. Y.
 LAKEWOOD COURTROOM: 144 HADASSAH LANE LAKEWOOD, NJ

'מעשה בית דין' המאשר שהרמן פריד השליש גט מהודר
לאשתו ומעתה על פי הלכה אינו נחשב מעגן כלל!

RABBINICAL COURT
of Boro Park
Beis Din Beis Yoseph

בית דין צדק

ד'בארא פארק
בית יוסף
ברוקלין נ.י.
בעזהש"ת

ה' אלול תשע"ט

לכבוד הרב יצחק אלמליח שליט"א
דיין בית הדין הגדול לערעורים

במענה למכתב כבודו הרינו להשיב כדלהלן:

א. בית דין יוסף על אף היותו בית דין פרטי שלא נבחר על ידי הציבור הינו אחד מבתי הדין המקומיים המשרתים נאמנה את צרכי הקהילה היהודית בנוא יארק בפרט ובארה"ב בכלל החל משנת תשל"ט לפ"ק. אי לכך כאשר מתקבלת פנייה מבעל דין הזכאי לדיון עם בעל דינו, בית הדין יפעל בנידון על פי ההלכה והמסורה.

ב. בנידון דידן כאשר פנה אלינו מר הרשי פריעד וביקש את התערבות בית הדין במצבו הובהר לו שבית הדין לא מתערב בהחלטות בתי דין אחרים, הן מטעם הרבנות בארץ ישראל והן בתי דין פרטים בכל מקום שהם ואין בדעת הדיינים לדון אודות הכרעות בית הדין.

ג. בהתאם לזאת, כאשר ביקש הבעל שבית הדין ידון בעניני הממונות שבינו ובין אשתו ע"פ הלכה בטענה שעל פי החוק בישראל אין לבתי הדין מטעם הרבנות סמכות לדון בזאת אחרי שהדבר כבר נידון בבית המשפט האזרחי [ולדבריו היתה האשה התובעת הראשונה בבית המשפט], סירבו הדיינים לקבל את דרישת הבעל לדיון בעניני הממונות על אף שהם לא נדונו על ידכם ללא הפקדת גט בידי בית הדין.

ד. במסגרת סידור הגט הובהר לבעל שמעת שהגט עובר ליד השליח אין לו יותר אפשרות לקבוע את זמן מסירת הגט ליד האשה, ועל אף רצונו לקיים את הדיון בעניני הממונות וקיום פסק דין לפני מסירת הגט, אין לו את האפשרות לקבוע את זה ובידי הדיינים למסור את הגט אחרי חתימת שטרי בירורין על ידי האשה בכל עת כפי ראות עיניהם.

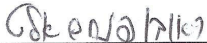
ה. הסיידור הזה נעשה במיוחד בהתחשב בפסקי הדין מטעם הרבנות שעל פיהם הבעל חייב לגרש את אשתו כדמו"י. בית הדין לא ערער על פסק הדין הזה מבחינה הלכתית או עובדתית אלא קבל את פסקי הדין ולכן הורינו על הפקדת הגט בידי שליח מטעם בית הדין.

ו. בשלב מאוחר יותר פנה אלינו צד האשה בטענה שעל אף האזהרות וקבלת החרם, הרי עדיין בידי הבעל לבטל את הגט (כל עוד שהדבר נעשה בפני עדים) ושליטת הבעל עדיין נשמרת ומה הועילו חכמים בתקנתו. במענה לפנייה הזאת הבהרנו לב"כ צד האשה שהבעל מוכן ומזומן לתת לה גט (קיים או חדש) ככל אשר יחפוצו תיכף ומיד ובלבד שהאשה תתחייב בדרך חוקית לקיים פסק הדין בעניני ממונות ככל שתידרש, [היינו על ידי הפקדת ערבויות וכדומה].

ז. בנוגע לטענת כב' אודות שמיעת טענות שני הצדדים, הנה כפי שהבהרנו בית הדין נזהר מלפסוק בשום ענין המצריך טענות בעלי דין, אך הדבר ברור שברגע שהבעל מפקיד גט בידי שליח אינו סרבן ואי אפשר להטיל עליו הרחקות רבינו תם או כל דרך אחרת של כפייה. יתירה מזו, כל גט אחר שיינתן על ידי הבעל כתוצאה מסנקציות, חחרמות, רדיפות וכו' בעת הזאת שהבעל כבר הפקיד גט בידי בית הדין ידון יאפשר לבעל לערער על כשרות הגט כשיבא לידי האשה ואתאן לאיסור אשת איש רח"ל.

בתקוה שכבודו יראה וייווכח שלא נעשה דבר ל"ערער" על פסקי הדין מטעם הרבנות, וכל מעשינו הם על פי ההלכה הצרופה המקובלת לנו מדור דור.

בכבוד רב

הרב ראובן פנחס אלט

ג. איומי כבודו לבטל מבית הדין את ההכרה מטעם הרבנות הראשית, לא תגרום לנו חלילה לשנות את עמדתנו שהיא על פי ההלכה והמסורה.

היות שנודע לבית הדין שמשרדו של כבודו העביר לפרסום העתק מכתבם אלינו, הרינו להודיע לכם שהעתק תשובתינו יישלח לבתי דין החשובים בארץ ישראל ובחוץ לארץ.

דברי בד"ץ 'בית יוסף' היכו גלים והגיעו לרבנים ולבתי-דין רבים בעולם וגילו את הפרצוף האמיתי של הרה"ר לאו ודייניו - שהם אינם פועלים כלל על פי הלכה המסורה מדור לדור! והם המרימים יד אמיתיים בפסקי השו"ע. כל כוחם מתחיל ונגמר בבריונות ואיומים. והגרוע מכל שהם אינם דואגים לעגונות! כי מה שווה לתת לאשה גט שהוא בטל מהתורה וכחרס בעלמא! והיא נשארת אשת איש?!

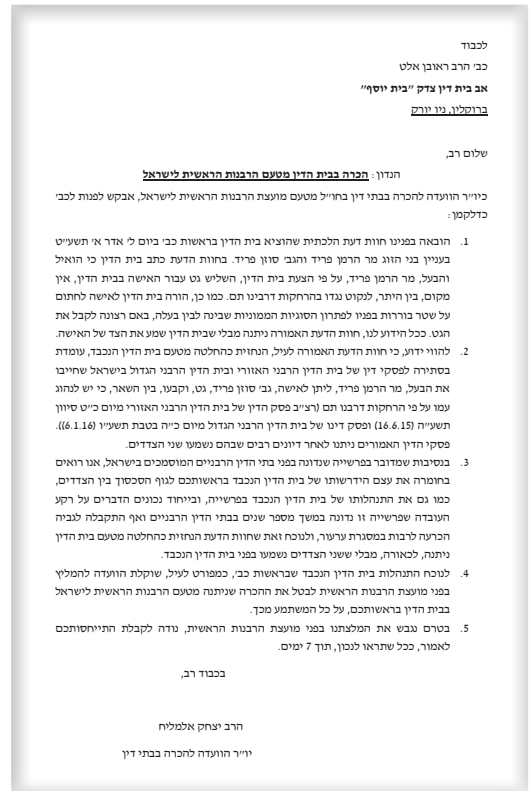
השכל הישר לא מסוגל להבין את האכזריות הזאת, וכבר קבעו חז"ל: 'אין אדם חוטא ולא לו' (קידושין סג:). אלא שבאמת דייני הרבנות חוטאים בשביל עצמם - לשמור על "הכיסא שלהם" - להצדיק את קיומם! ואת המטרה שלשמה נבחרו ע"י מדינת ישראל!

יב. השקר הגדול - 'אגף העגונות' בבתי הדין הרבניים

הרה"ר דוד לאו יודע היטב שר' הרשל פריד השליש גט כשר למהדרין בפני בית דין מקובל ומפורסם, ומעתה איננו סרבני!! ולמרות שהבעל נהג כדת וכהלכה, פרסם מכתב חדש שהמלחמה בהרשל פריד ממשיכה במלוא עוצה! והמערכה ל"הצלת העגונה" נמשכת.

כאשר פורסם בתקשורת שר' הרשל פריד השליש גט למהדרין לאשתו, נמסרה תגובה מהנהלת בתי הדין הרבניים, תגובה המגלה את האכזריות של בתי הדין הרבניים, וזה לשונה: "בית הדין נלחם וימשיך להילחם למען העגונות בארץ ובעולם. הרשי פריד הוא אחד מסרבני הגט הקשים ביותר עמם מתמודדת מערכת בתי הדין הרבניים... אנו קוראים להרשי פריד לשחרר את אשתו, ללא דיחוי ולתת לה גט באופן מיידי וללא הצבת תנאים ודרישת עם התניות שונות", עכ"ל תגובת הנהלת בתי הדין בתקשורת.

דייני הרבנות אטומים כל כך עד שלא שמים לב לאבסורד שבדבריהם! הרי כל בר דעת מבין שהדרישה של הרבנות מר' הרשי פריד לתת גט ללא תנאים לאחר שגזלו ממנו מליונים ומבלי לשמוע את תביעותיו הממוניות - היא התאבדות כפשוטה!! רק ברבנות הפועלים באכזריות מסוגלים לדרוש מהבעלים: תן גט, שחרר את "העגונה", ותאבד את כל כספך

מכתב איום חצוף מהרבנות בישראל
נגד הבית דין החשוב 'בית יוסף'

וחייך עם חובות ורדיפות עד יומך האחרון! השיטה המטורפת קודם תן גט ואחר כך תחוסל לא מקובלת בתורת ישראל. הבעל במכתבו לאחד מהרבנים בחו"ל מעיד בכאב 'שהדרישות שהגיעו מהאשה היו דרישות לכניעה והתאבדות'.

אולם הדבר שמרתיח את עולם התורה בסיפור זה, הוא מדוע הרבנות מכריזה על ר' הרשל פריד שהוא מסרבני הגט הקשים ביותר - אחרי שכבר השליש לאשתו גט בבית דין חרדי ירא שמים לפני שנה וחצי!! כעת ניתן להבין מדוע הציבור השפוי זועם! ומדוע האימון שלו בדייני הרבנות שואף לאפס!!!

כאשר הציבור החרדי בעולם כולו רואה שאשה פונה לערכאות ומסרבת לדון בדין תורה, ועוד ידה נטויה לגזול את דירת בנו מנשואי הראשונים, - מוכתרת ברבנות כ'עגונה' - זה מהווה לציבור הוכחה חזקה ביותר שכל המושג 'עגונה' ברבנות הוא שקר אחד גדול! זה רק מסכה

שבאה להסתיר את הגזל, העושק והחמס שעושים לבעלים לאור השמש - נגד התורה וההלכה, במשך שנים רבות!

דייני הרבנות המסוננורים מהמשכורות החודשיות המנופחות שמקבלים מהמדינה - מתקיים בהם "השוחד יעוור עיני חכמים" - הם לא מסוגלים לראות את המציאות ועוקרים את התורה וכל פסקי השו"ע - ומכתירים את הסיפור של בעל מעוגן ואשה אכזרית וסחטנית - כאחד הסיפורים הקשים ביותר של אגף העגונות.

היתכן לרדוף אחרי יהודי כשר שכבר השליש גט - כאשר האשה היא המעגנת את עצמה? הרי האמת היא שבעלה הוא המעוגן האמיתי! והיא "העגונה" הקשה - לא מופיעה כבר שנה וחצי לקחת את הגט שהושלש עבורה. אם כך מתנהלים בתי הדין הרבניים ואגף העגונות, - מוטב שלא היו באים לעולם כלל!

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים
לפני כבוד הדיינים:
הרב דוד ברוך לאו - נשיא

המערער: HERMANN FRIED רבכון p2426313
נגד
המשיבה: סוון פריד רבכון R.686092 (ע"כ ב"כ עו"ד יוסף מנדלסון וט"ר נפתלי לוי)

הנדון: גירושין, מזונות

החלטה

הוכח לפני החלטת בית הדין האזורי בתל אביב בעניינו של מר הרמן צבי פריד HERMANN FRIED שנפסק עליו בבית הדין האזורי ובבית הדין הגדול חוב לסדר גט לאשתו סוון פריד, ועקב סירובו לסתן גט הוטלו כנגדו עזרי הגבלה והרחקות. דרכינו הם, הן בבית הדין הרבני האזורי והן בבית הדין הרבני הגדול, וכל זאת לאחר שמעית שני הצדדים כמתחייב על פי ההלכה ולאור כל החומר שנפרסם בפנינו.

עקב העובדה שהבעל מטעה גורמים שונים בחי"ל בדבר ההרחקות שניתנו כנגדו, מבהיר בית הדין האזורי כי אין משמעות לכל פסק דין אחר שניתן או יינתן מכיוון דין אחר בחי"ל, ואין משמעות לשום 'גט' שיופקר על ידו שלא באחד מבתי הדין אשר שמעו את שני הצדדים והעיל את ההרחקות, ועל כל איש ואיש קהילה וקהילה לרבות קהילות שונות להתרים את הבעל מר הרמן צבי פריד לנדון ולנהוג בו לפי כל ההרחקות דרכינו הם עד שיבו מסורו וניתנת גט לאשתו בכפוף לאישור בתי הדין הרבניים בישראל.

לאור זאת הריני מאשר את דברי בית הדין האזורי ומצטרף אליהם. על כל ב"ד וקהילה בארץ ובחו"ל לציית לדברי בית הדין האזורי.

ניתן ביום א' בטבת התש"פ (29/12/2019).

הרב דוד ברוך לאו - נשיא

הרה"ר דוד לאו במכתבו המצורף בזה - מתעלם מעובדה פשוטה שבעל שהפקיד גט בב"ד, האשה כבר לא עגונה - גם אם לא שמעו את שני הצדדים. (ודברי הרה"ר הם טעות בהלכה - כמו"כ אב"ד בית יוסף במכתבו לעיל בסעיף ז).

האמת העובדתית היא הפוכה! בסיפור שלפנינו הרה"ר ודייניו לא שמעו עד עצם היום הזה אפילו פעם אחת את תביעותיו הממוניות של הבעל. וכל ההרחקות שעשו הם בניגוד להלכה.

יג. טרור חובק עולם של דייני הרבנות

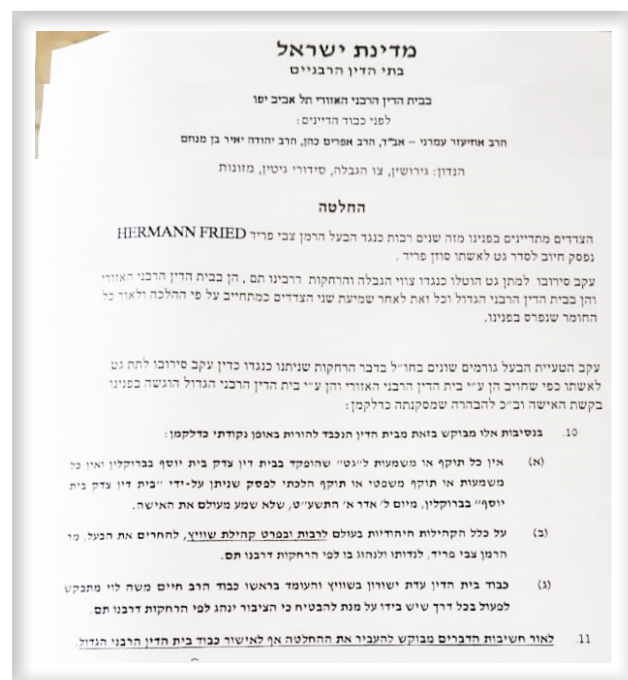
גלגל הרשע של הרבנות ממשיך להתגלגל ולדרוס את זכויותיו של ר' הרשל פריד בכל מקום בעולם! המציאות הכואבת שבכל פינה בגלובוס שדרכה רגלו של הבעל - אפילו ליום אחד - דאגה האשה עם הרה"ר דוד לאו לרודפו, ולנדותו ולסלקו מיד מהמקום, למנוע ממנו אוכל כשר ותפילה במנין. המעקבים ופעולות הטרור הנעשים במשך שנים, עולים לאשה מליונים, אבל בשביל זה יש לה כסף בשפע!!

דרום אפריקה: כשהופיע הבעל בדרום אפריקה לקהילה היהודית ביוהנסבורג. מיד הופעלה נגדו רשת של מערכת איומים והסתות וטרור בלתי פוסק. בית הדין ביוהנסבורג המוכר ע"י הרבנות הראשית לא עמדו בלחץ הכבד של הרה"ר דוד לאו לנדות את הרשי פריד. ביוזמתו של הרה"ר של דרא"פ הרב גולדשטיין, (חבר ידוע של הרה"ר דוד לאו), **הורה לשלושה דיינים זוטרים הכפופים לו לפרסם הרחקות דרבינו-תם משלהם כנגד הבעל ר' הרשי פריד** (הנפקת חרם עצמאי של בי"ד בדרום אפריקה מבלי לשמוע הבעל כלל - נובעת רק מכח הטרור שהפעיל הרה"ר דוד לאו). הרב שעמד לימינו, עודד אותו ולקח אותו תחת חסותו הוא הגאון רבי מנחם ראף שליט"א רבה של קהילה החרדית 'מהרש"א' (שכרו מובטח לו מהשמים)

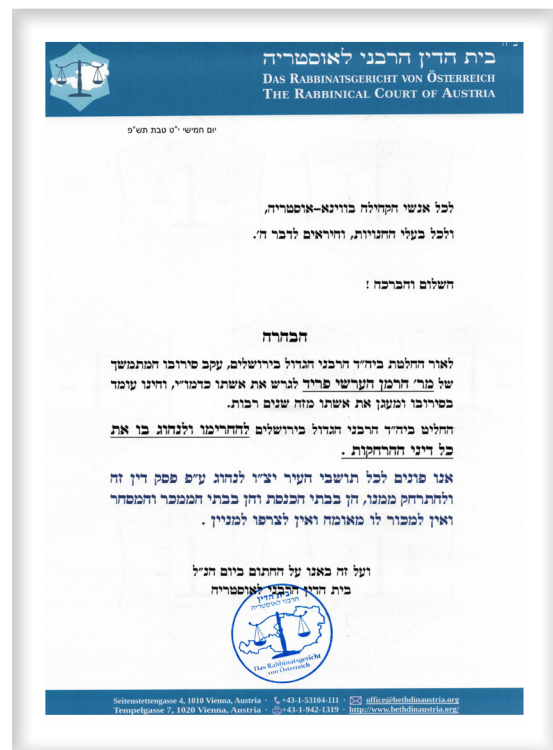
דובאי: מדרום אפריקה ר' הרשי פריד החליט לנסוע לשווייץ, ועבר דרך העיר דובאי, ואף שדאג מראש למלון סמוך לביתו של יהודי מקומי, בו התקיימו התפילות וסעודות השבת, ידה הארוכה של הרבנות האכזרית פגעה בו גם שם. **שעתיים לפני שבת הוא קיבל טלפון מבעל הבית שהוא מנודה** ולא יוכל להשתתף בתפילות וסעודות השבת, בהוראת בית הדין הרבני בישראל. המזון המועט שסופק לו לסעודות שבת היו קופסאות שימורים שהונחו מחוץ לדלת המלון.

שווייץ: בהגיעו לשווייץ לעיר ציריך נכנס לרב **הגאון רבי חיים משה לוי שליט"א רבה של קהילת 'עדת ישורון'** והראה לו את כל המסמכים כולל מבי"ד 'בית יוסף' על הגט שהשליש באמריקה. הרב קיבל אותו בחמימות ולאחר עיון רב במסמכים **החליט שלא להכיר בהרחקות בית הדין הרבני** ולא לנקוט הרחקות כנגד הבעל. הרב הצהיר שהוא מכיר באופן אישי את בי"ד 'בית יוסף' והוא סומך ידיו על החלטתם. האשה המשיכה, לנסות בלא הצלחה, למנוע ממסעדות וקייטרינג בציריך למכור לבעל אוכל. האשה המשיכה בטרור ושכרה יהודי, ששמו ידוע לבעל, לתלות את כתב החרם וההרחקות של בית הדין הרבני בכל המוסדות בציריך ובמקומות נופש בשווייץ, אולם הגרר"מ לוי שליט"א מנע זאת.

מינכן: כאשר היה הבעל צריך להגיע למספר ימים לעיר מינכן, חזר על עצמו גם שם שיתוף פעולת הטרור בין האשה לרבנות בישראל. היה זה ערב שבת זכור כאשר ר' הרשל התמקם במלון סמוך לבית הכנסת ולמסעדה הכשרה לפי המלצת רב העיר ש.א. ברודמן שליט"א. שעתיים לפני כניסת השבת צלצל הרב בבהלה למלוננו ובישר לר' הרשל כי זה עתה קיבל הוראה מהרבנות בארץ שלא לתת לו להכנס לבית הכנסת ולמסעדה הכשרה. וכי הוא ישתדל לשלוח לו אוכל במונית לפני כניסת השבת. ואכן כך עשה, ובזכותו שרד את השבת. זו הייתה

דייני הרבנות שולחים מכתבי איום אישיים לרבני קהילות בחו"ל

חרם אנונימי בלי חתימת רב! כנראה שגם דייני אוסטריה התביישו לעמוד בגלוי אחרי החרם ההזוי של הרבנות

שבת זכור, כך שהרה"ר דוד לאו מנע מיהודי לקיים מצווה דאורייתא של שמיעת פרשת זכור.

וינה: כשהוצרך ר' הרשי פריד להגיע באחד מנסיעותיו לווינה, נתקל ברב של 'המזרחי' יוסף פרדס (המקורב לרבנות בישראל בכלל ולרה"ר דוד לאו בפרט), שנעמד בעצמו ומנע בגופו את כניסתו של ר' הרשל למסעדה הכשרה! ובהזדמנות אחרת כשנודע לו על הגעתו של ר' הרשי לווינה, מיהר יוסף פרדס המכהן כאב"ד ביה"ד בעיר להדפיס חרם מטעם 'בית דין הרבני לאוסטריה' בו מורים להתרחק מהרשי פריד, למנוע ממנו כניסה למוסדות ומסעדות כשרות

בווינה ולא לצרפו למנין (צילום המכתב מצו"ב). ייאמר 'לזכותו' של י. פרדס שהיה פחדן מדי לקשר את עצמו באופן אישי למכתב, והעדיף להשאירו ללא חתימה (כידוע, לקהילות החרדיות בווינה אין קשר כלל לבי"ד הרבני לאוסטריה ולמעלליו).

הולנד: גם זייפן וכופה הגיטין אריה רלב"ג (שיש לו קרבה משפחתית לחמיו של הרה"ר דוד לאו) המקושר היטב עם דייני הרבנות, התרברב שהוציא מממשלת הולנד צו מאסר נגד ר' הרשל פריד, וזה מהווה תקדים משפטי שיוכלו לעצור בהולנד בעלים שהרבנות הראשית בישראל קבעה עליהם שהם 'מעגנים' את נשותיהם. הגיע הזמן להפסיק את הרדיפות גזילות הממון ועינוי הדין של הבעל במשך שבע שנים - ולאפשר לבעל לפתוח דף חדש לחיים נורמאליים כמו כל יהודי אחר בעולם.

יד. עקירת התורה וההלכה שעשו דייני הרבנות להרשל פריד

א.

ע"פ ההלכה המתנות שנתנה האשה לבעל - אינו מחזיר אותם אפילו כשמגרשה מדעתו ולא סרחה עליו, ואפילו היה צדיק בעת שנישא ואח"כ הרשיע לא מחזיר את המתנות (כמו שפסק החת"ס סי' קמא בשם גדולי האחרונים והו"ד לדינא בפ"ת אבה"ע סי' צט סק"ז. וכן מוכח מבית מאיר אבה"ע סי' צט בדיוקו מהשו"ע).

ב.

הדיינים: א. עמרני א. א. כהן י.בן מנחם. כתבו החלטה בתאריך כג כסלו תשעה, חיוב של הוצאות משפט בסך 50 אלף ₪ מהבעל עבור האשה. **חיוב הנתבע בהוצאות המשפט הוא נגד ההלכה** כמבואר בשו"ע חו"מ (סי' יד סעי' ה ובש"ך שם סק"י) שאין הנתבע חייב לשלם הוצאות משפט לתובע גם אם התובע זכה במשפט, והוה גזל גמור.

ג.

חיוב מזונות מעוכבת שחייבוהו ברבנות בסכומים אדירים עד שהגיע למאה וחמישים אלף ₪ בכל חודש. **דבר זה הוא גזל גמור ע"פ ההלכה מהטעמים הבאים:**

1. מאחר שהבעל רצה שלום בית ולא רצה להתגרש. והתביעה לגירושין היה מצד האשה. גם אחרי שבי"ד חייב אותו גט, הצהיר הבעל שהוא מוכן לתת את הגט לאחר שישמעו את תביעותיו הממוניות. **נמצא שהאשה לא מעוכבת מחמת הבעל אלא מחמת עצמה - מאחר שהיא מסרבת לבוא לדין תורה.**

2. כבר נפסק בשו"ע אבה"ע (סי' עז סעי' ב) שכאשר האשה תובעת גט ועזבה את הבית, ולא גרה עם בעלה - **אין חיוב לבעל לתת מזונות לאשה מורדת** ואפילו בטענת מאיס עלי עם אמתלה ברורה, אין לאשה מזונות - כפי שהכריעו הראשונים והאחרונים, ולכן ע"פ ההלכה אשתו של הרשל פריד שעזבה את בעלה - דינה כמורדת שאין לבעלה חיוב לשלם מזונות לה כלל¹⁰

10. ומה שדייני הרבנות מביאים ראיה מהרמ"א (אבה"ע סי' ע סעי' יב, בשם הריטב"א והמרדכי) **שהבעל חייב במזונות אשתו כשהיית קטטה ביניהם מחמתו והלכה מהבית.** וע"פ דברי הרמ"א האלו חייבו דייני הרבנות את ר' הרשי פריד לשלם מזונות לאשתו. דבר זה הוא עקירת התורה וההלכה. שכן מבואר בראשונים ובפוסקים שכל אשה שמורדת בבעלה אפילו בטענת מאיס עלי ובאמתלא מבוררת אין לבעלה חיוב מזונות כלל. והטעם לכך מבואר ברשב"א (כתובות סד. ד"ה בענין האומרת מאיס עלי) בשם הירושלמי, וכן בריטב"א (שם ד"ה ולענין המזונות) - שכל ענין המזונות שחייב הבעל לאשה הוא משום קיום הזיווג (שהאשה עוסקה בביתם ואינה יכולה לזון עצמה לבד).

3. מלבד זאת כבר התבאר בהרחבה בקונטרס דייני הכזב (סי' יא) שכל חיוב מזונות מעוכבת שעושים דייני הרבנות אין לו שום מקור בהלכה וכל הקנסות הנוראיים שעושים דייני הרבנות הם גזל הבעלים והם אונס ממון וגוף המבטלים את הגט מדין כפיה שלא כדין (הכרעת הראשונים הובאו בספר משפטי ישראל אותיות י-יא ובהערה 10).

מלבד זאת כבר פסק הגר"ש אלישיב בקובץ תשובות (ח"ד סי' קסח-קסט) שגם אדם שהוא בר כפיית גט ע"פ הדין, אם עושים לו כפייה בממון ע"י מזונות מעוכבת - זה כפיה שלא כדין והגט יהיה בטל מהתורה. א"כ גם לפי פסקם שהבעל בר כפיה, אסור לכפותו באונס ממון, ולהטיל על הבעל קנסות כספיים המאלצים לתת גט - הם מבטלים את הגט מהתורה.

4. גם מבחינה עובדתית - מפסק בית הדין הרבני מוכח להדיא שכל חיוב מזונות מעוכבת שקבעו זה רק בלון של שקר. שכן אם התשלום עבור מזון לאשה עד למתן הגט, אז התשלום היה אמור להיות קבוע ולא משתנה מהיום הראשון עד יום מתן הגט בפועל. א"כ מדוע הדיינים התחילו בחמש מאות שקל ליום, ועלו לאלף שקל ליום, ואחר כך לאלפיים ליום ואחר כך שלוש אלף ליום עד שהגיעו לסך של מאה וחמישים אלף לחודש. כל זה מראה שהדיינים עושים מעשי ברבריות של שוד וגזל מהבעל, כדי לכפותו לתת את הגט - בלי שום קשר למזונות לצרכי האשה.

ד.

מה שדייני הרבנות פסקו כפיה על ר' הרשל פריד ע"פ הבנתם ברבנו ירוחם שבמרדו זה על זה כופים את הבעל לגט. דבר זה הוא שקר עובדתי. מהפרוטוקולים של בתי הדין רואים שהבעל דרש שלום בית ורצה שלום בית. אז איך הם מקשרים את הסיפור של ר' הרשי פריד שרק האשה מורדת לדין מרדו זה על זה. מלבד זאת כבר פורסם בקונטרס דייני הכזב (סי' ח) ראיות מלשונו של רבנו ירוחם עצמו שדעתו שאין כפיה כלל במרדו זה על זה. וכל ההמצאה לכפות ע"פ רבינו ירוחם התחיל ברבנות בעיקר בשנים האחרונות עקב לחץ המדינה לזרז את הליכי כפיית גיטין, אז הדיינים נאלצו להמציא פסקים חדשים שלא היו קיימים ברבנות בעבר.

ה.

כמו כן דייני הרבנות נמקו סיבה נוספת לכפיית גט ע"פ שו"ת הרא"ש (כלל מג סי' יג) שאשה שבעלה רוצה לצאת לחו"ל ויש חשש שמא יעגן אותה, כופים אותו לתת גט קודם יציאתו. א"כ כאן שר' הרשי פריד נאלץ לברוח לחו"ל בגלל איומי בתי הדין - מותר לכפותו לגרש. אלא

וע"כ בכל המקרים שהאשה רוצה גט ורוצה לפרק את קיום הזיווג - אפילו אם היא צודקת חז"ל לא תקנו לה כלל מזונות מבעלה. וכל דברי הרמ"א (באה"ע סי' ע' סעי' יב) מדובר דווקא באשה שרוצה שלום בית ועזבה את הבית בגלל קטטה עם בעלה ואינה רוצה בגט כלל אלא בשינוי התנהגות בעלה והמשך הזיווג ביניהם. רק באופן זה פסק הרמ"א שיש לה מזונות. וכן פסק להלכה בשו"ת יביע אומר (חלק ה' אבה"ע סי' ד) שחיוב מזונות שהזכיר הרמ"א שייך רק באופן שהאשה רוצה בהמשך הזיווג. אבל בכל האופנים שאשה מעוניינת בפירוק הזיווג ודורשת גט, אין לה מזונות כלל.

שדברי דייני הרבנות אלו הם סילוף פסק הרא"ש. שכל דברי הרא"ש מדובר באופן שהבעל רוצה מעצמו לצאת לחו"ל ובי"ד חוששים שישאר שם ויעגן את אשתו. אבל בסיפור של הרשי פריד הוא רצה להישאר בארץ ישראל וברח בגלל שאשתו והרבנות רצו להכניסו לכלא אם לא יתן גט מיד, ומעולם לא רצה לעגן את אשתו. ואדרבה הוא עומד ומכריז שמוכן לתת לה גט בכל עת ובכל זמן, רק שתסדר עמו את ענייני הממון קודם הגט. וע"כ אין שום שייכות בין המקרה שדבר הרא"ש לבין הסיפור של ר' הרשל פריד.

ו.

ידוע מגדולי הראשונים והפוסקים שאין כופים את הבעל לגרש רק במקרים המפורשים במשנה ובגמ' בלבד, (וכמו שהתבאר בהרחבה בקונטרס דייני הכזב סי' ו-ז). ובנידו"ד דייני הרבנות רצו להוכיח שכל הכלל הזה נאמר רק במקרים שהבעל דר עם אשתו יחד. אולם במקרה שהבעל כבר לא דר יחד עם אשתו, כמו במקרה של הרשי פריד, אפשר לכפות את הבעל גם במקרים שלא מפורשים במשנה ובגמרא. הדיינים הביאו לכך אסמכתאות ממספר תשובות אחרונים. אולם כבר בקונטרס דייני הכזב (שערי ההלכה סי' ט). הוכיחו שכל המקורות שהביאו ברבנות הם טעות גמורה בהבנת הנקרא, ולכן גם במקרים שאין הבעל דר עם אשתו יחד הכפיה אסורה ואם כפו הגט בטל מהתורה.

ז.

גם לפי טעותם של דייני הרבנות שיש לבעל דין כפיית גט, מ"מ מאחר והבעל מעכב את הגט בגלל שרוצה שהאשה תחזיר לו את הרכוש שגזלה ממנו ושאר זכויותיו, **הרי דעת המהרשד"ם וגדולי האחרונים שגם אדם בר כפיה יכול לבקש תנאי בממון עבור הגט.**

ומה שכתבו דייני הרבנות להתחמק מהמהרשד"ם, היות שכאן קשה לאשה להחזיר את הכסף שלקחה מבעלה, בזה גם המהרשד"ם מודה שכופים את הבעל בלי לתת לו את התנאים שדורש.

אולם כל דבריהם הבל! היות וכאן מדובר בכסף שהאשה גזלה מבעלה ומה שייך לומר קשה. **אם לגזלן קשה להחזיר גזילה אז הוא פטור מלהחזיר!!** מלבד זאת המהרשד"ם כותב בפירוש שגם שהבעל הוא בר כפיית גט יכול לבקש כל תנאי שבממון, **חוץ מדבר שהוא בגדר על מנת שתעלה לרקיע או כגון שלא תלך לבית אביה לעולם, שהם דברים שאי אפשר לעמוד בהם.** ובנידון של הרשל פריד בוודאי האשה יכולה לתת לבעלה את דרישותיו, מאחר שהיא עשירה גדולה והממון בידה לא נאכל, ויש לה בקלות אפשרות לשלם לבעלה כל מה שגזלה ושאר זכויותיו.

ח.

בית דין הגדול ברשות הרה"ר ד. לאו א. אגרא א. כץ פסקו בלשון זה: כיון שהוטלו הרחקות דר"ת ממילא ניתן לכפות את הבעל למתן גט. ודבריהם תמוהים ומוזרים איך הגיעו מפסק של הרחקות שהוא לא מהווה כפיה, לכפיה ודאית. **ולשיטתם שהרחקות אינה כפיה, איך הוציאו פסק דין של כפיה שלא בפניו כשכבר היה שנתיים בחו"ל!!**

